

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Speciale studies 10

De Opname is aanstaande:

feit of fictie?

Door John C. Ribbens

Inhoud

Opdracht	3
Voorwoord	3
Inleiding	5
Het vraagstuk van de Opname	6
De historische leer van de Opname.....	9
De leer van de nabije Opname	13
Bijbels bewijs voor de Opname	17
Opname en de Grote Verdrukking: wie, wat, waarom en wanneer?	20
Het Davidisch Verbond, de Opname en de <i>PAROUSIA</i> van Jezus Christus.....	27
Het vervolg: de duizendjarige heerschappij en de Dag van God	33
Slotopmerking	35
Appendix A “De openbaring van Margaret”	36
Bibliografie.....	38
Dankbetuiging.....	39

Opdracht

De vermaning van de Schrift is dat de mens “er ernst mede maakt zich wèl beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet behoeft te schamen, doch rechte voren trekt bij het brengen van het woord der waarheid” (II Tim.2:15)¹. Het is mijn vurige hoop dat mijn zoon Dan en zijn vrouw Karen, evenals mijn zoon Doug en zijn vrouw Ann, deze nobele zaak mogen blijven nastreven tot eer en glorie van onze Heer Jezus Christus.

Voorwoord

Door Edward J. Michelic

Eén van de belangrijker gebieden waar een groot deel van de hedendaagse gelovigen in Jezus Christus belangstelling voor heeft, is wat “de Opname van de gemeente” wordt genoemd. Die boodschap wordt door een aantal evangelische Bijbelleraren verkondigd als de ultieme hoop voor de mensheid. Er wordt ons verteld dat het idee van een geheime “opname” nu de belangrijkste boodschap van de Bijbel is. Als, zoals deze duizenden mensen beweren, de opname nu aanstaande is, zou het iedere gelovige sien om te denken en te handelen alsof de komst van Christus elk moment kan plaatsvinden.

Tim LaHaye en Jerry B. Jenkins beschrijven in hun boek *Tribulation Force* het tafereel op aarde in hun Voorwoord (pag. vii) als volgt:

“In één rampzalig ogenblik verdwenen miljoenen mensen over de hele wereld. Ze verdwenen eenvoudigweg, alles wat stoffelijk is achterlatend... Miljoenen verdwenen, maar nog meer miljoenen bleven achter - volwassenen, maar geen kinderen, en slechts een paar jonge tieners. Alle baby's, inclusief de ongeborenen, verdwenen - sommigen nog tijdens de geboorte. Er ontstond wereldwijde chaos. Vliegtuigen, treinen, bussen en auto's verongelukten, schepen zonken, huizen brandden af, rouwende overlevenden pleegden zelfmoord. Een verkeersopstopping en communicatie-uitval, gekoppeld aan de verdwijning van veel militair personeel, liet de meesten aan hun lot over totdat er weer iets zou zijn wat op orde leek.”

Dramatisch, zelfs onthutsend, nietwaar? Duizenden mensen die deze paragraaf hebben gelezen, geloven dat God deze dingen zal doen omdat de Bijbel ze voorspelt. Maar is dat waar? Is dat echt wat de Bijbel voorspelt? Het antwoord in dit boekje is: “NEE!” Die onschriftuurlijke ramp zal worden vervangen door een beeld van vreugde en Gods wonderbaarlijke zegeningen.

Het bovengenoemde scenario wordt alom gepromoot als de “opname van de gemeente”. Dat wil zeggen dat de gemeente, de “ware gelovigen” in Christus, vóór de verdrukking heimelijk van de aarde verwijderd zullen worden om de Heer te ontmoeten, om zo te ontsnappen aan een voorspelde wereldomvattende openbaring van Gods toorn. De kerk beweert dat Gods toorn de rechtvaardige en noodzakelijke straf is voor het kwaad in de wereld, en wel als volgt::

- * De omstandigheden in de wereld verslechteren; samenlevingen zijn moreel apathisch en gewelddadig geworden.
- * De kerk wordt over de hele wereld aangevallen.
- * Israël wordt met vernietiging bedreigd.

Terwijl de omstandigheden in de wereld verslechteren, wordt de “opname van de gemeente” verkondigd als iets dat “aanstaande” is; het kan elk uur, elke dag gebeuren. Over dit onderwerp zijn veel boeken verschenen die helaas veel worden gelezen.

Toegegeven, oprechte Christenen vergissen zich niet als het gaat om de toestand in de wereld - die is verslechterd; wereldwijd geweld vindt nu plaats zoals voorspeld is in II Timotheüs 3:1-13. De gelegenheid voor God om in te grijpen is duidelijk en de omstandigheden hoeven niet slechter te worden

¹ Voetnoten zijn van de vertaler.

Citaten zijn, tenzij anders vermeld, uit de vertaling van het NBG 1951.

voordat Hij dat doet. Maar Hij hoeft **NIET** in te grijpen op de manier die in deze populaire boeken wordt beschreven! Veel Bijbelgeleerden zijn er zelfs in hun geschriften tegenin gegaan; hun bezwaren zullen worden meegenomen.

Sommige oprechte Christenen geloven dat ze de oplossing in de Schrift hebben gevonden. I Thessalonicenzen 4:16-17 schrijft over personen die “in een oogwenk weggevoerd worden...”. Dit is een sleutelpassage voor de leer van de “opname van de gemeente”. We zullen aantonen dat deze leer berust op een verkeerde interpretatie van de Bijbelteksten waaruit wordt geput. De “opname”-teksten in de Bijbel gaan niet over de tijd noch over de ontsnapping die wordt verdedigd door de voorstanders van deze leer. In plaats daarvan zal aangetoond worden waar dat gedeelte haar rechtmatige plaats heeft in de tijd en het perspectief van zegening.

Een van de redenen waarom de leer van de opname zo populair is geworden, zijn de tegenstrijdige visies op wat God heeft gedaan in de twee millennia sinds de laatste Bijbelboeken zijn geschreven. Gods lange werk van genade wordt niet volledig begrepen voor wat het is en hoe dat leidt naar zijn volgende stap. God **ZAL** ingrijpen, maar niet in toorn. Wanneer Hij dat doet, zal Hij het kwaad beteugelen en zegeningen van gezondheid en wijsheid uitstorten volgens de woorden van Christus en zijn profeten. Het zal blijken dat zijn daden liefdevol en barmhartig zijn, passend bij Hem die de Heiland der wereld is (I Joh.4:14). Het zal de tijd zijn van opstanding en de training van mensen in gerechtigheid (Jes.26:8-9). Te zijner tijd zal God de mensen op de proef stellen om te zien wat ze geleerd hebben. Verder zal worden aangetoond dat deze daden van God een wonderbaarlijk vervolg hebben, waarin God zijn woning maakt bij de mensen.

Het doel van de auteur met dit boekje is de relevante feiten te presenteren en de lezers te smeken om ze zorgvuldig en bedachtzaam te overwegen. Ik probeer hen eraan te herinneren dat God, zoals de profeet Jona leerde, de “God van Barmhartigheid” is voordat Hij de “God van Toorn” is.

De Opname is aanstaande

Feit of fabel?

Door John C. Ribbens

Inleiding

Zo'n 55 jaar geleden heb ik me serieus toegelegd op het bestuderen van Gods Woord. Als ik terugblik op de afgelopen jaren, kan ik zeggen dat God mijn leven echt heeft verrijkt met geestelijke dingen. Het boek Spreuken stelt: "Koop waarheid en verkoop ze niet, wijsheid en vermaning en verstand" (Spr.23:23). De Psalmdichter David schreef: "Er waren er, die met schepen de zee bevoeren, die handel dreven op de grote wateren. Zij zagen de werken des HEREN en zijn wonderen in de diepte" (Psalm 107:23-24). In de loop van de jaren van mijn leven heb ik gemerkt dat God mij rijkelijk heeft beloond door het verkrijgen van kennis van zijn waarheid. Mijn huidige begrip van het profetische Woord heeft mij een nieuw perspectief gegeven op de dingen die God voor de toekomst van de mensheid in petto heeft. Ik beschouw deze waarheden als mijn meest waardevolle bezit.

Tijdens mijn leven ben ik buitengewoon gezegend geweest door de leerzame bediening van wijlen Otis Q. Sellers (1901-1992). We hebben elkaar voor het eerst ontmoet in 1934 in Chicago, Illinois. Vanwege zijn toewijding aan de waarheid van God werd hij in zijn jeugd, hoewel hij een gewijd predikant was, verbannen uit de gemeenschap van zijn gelijken. Dit kwam voort uit zijn standpunt over bepaalde kerkelijke praktijken, die verondersteld werden gebaseerd te zijn op Bijbels gedeelten over de leer van de doop en het zogenaamde Avondmaal. Toen hij geconfronteerd werd met de Bijbelse feiten, achtte hij de waarheid van God meer dan de leringen van mensen. In de afgelopen tien jaar heb ik het voorrecht gehad om een aantal Bijbelstudies voor te bereiden over zaken als eschatologie en de aard en bestemming van de mens. Ik kan eerlijk zeggen dat mijn toewijding aan de studie van Gods Woord gedurende deze afgelopen jaren is beloond met enorme geestelijke zegeningen. De hartelijke ontvangst van de dingen die ik heb geschreven waren voor mij een bron van bemoediging. Ik heb nu een gemeenschappelijke band met een aantal mensen, namelijk ons wederzijds geloof in Jezus Christus. Ongeveer een jaar geleden schreef ik een studie getiteld *The Nations Trusting In Christ*. Deze studie was gebaseerd op mijn geloof dat de omstandigheden in de wereld schreeuwen om een ingreep van God. Een recent artikel in een tijdschrift, gepubliceerd door de *United Church of God*, stelde: "Bijbelse profetieën geven aan dat wanneer het tijdperk van de mens ten einde loopt, politieke en militaire leiders op een onvoorstelbare schaal geweld en vernietiging zullen ontketenen. Honderden miljoenen zullen het leven verliezen." Dit scenario houdt geen rekening met het feit dat Jezus Christus "de Heiland der wereld" is (Joh.4:42).

In aanvulling op die inspanning heb ik ervoor gekozen om een studie te schrijven over een nogal gevoelig onderwerp dat "de nabijheid van de opname" heet. Mijn voornaamste reden om deze studie voor te bereiden, is gebaseerd op mijn geloof dat de mensheid geleidelijk het einde nadert van Gods langdurige betoon van genade. Nu de toestand in de wereld steeds vijandiger wordt en deze lange Dag des Mensen ten einde loopt, wordt het nodig dat mensen de zalige hoop leren waarderen waarover de apostel Paulus sprak in Titus 2:13. Verder geloof ik dat het onderwerp van de "opname" door een aantal oprechte mensen is gepromoot als een wondermiddel voor de verslechterende situatie in de wereld. Mensen beweren dat de opname nu aanstaande is en dat dit de laatste hoop is voor de mensen die vandaag de dag leven. Een andere reden om dit werk te schrijven is om mensen te wijzen op de realiteit van het geopenbaarde Koninkrijk van God. Of mensen het eens of oneens zijn met mijn bevindingen is niet van essentieel belang. Het belangrijkste is de bereidheid van mensen om de feiten in de Schrift te overwegen die relevant zijn voor deze kwestie.

Tijdens het voorbereiden van deze studie heb ik mijn best gedaan om vertrouwd te raken met de geschriften van een uiteenlopende groep mensen die beweren dat ze het onderwerp van de opname steunen. Dit boekje bevat een bibliografie waarin de woorden van veel verschillende auteurs te vinden zijn. De algemene consensus van deze auteurs is wat zij beschrijven als "de opname van de gemeente

vóór de verdrukking”. Mijn persoonlijke studie van dit onderwerp geeft aan dat de vroegste documenten over dit onderwerp met betrekking tot de opname dateren uit 1830. Dat was het jaar waarin een vijftienjarig Schots meisje genaamd Margaret Macdonald beweerde een directe openbaring van God te hebben ontvangen. Op dit onderwerp wordt meer in detail ingegaan in hoofdstuk 2 van dit boekje.

Het onderwerp “de nabijheid van de opname” is een centraal punt geworden in de geschriften van de meeste van bovengenoemde auteurs. Sommige concepten die in dit werk worden besproken zijn gebaseerd op mijn begrip van bepaalde Griekse woorden die in het Nieuwe Testament staan. Hoewel sommige van deze woorden vreemd klinken, is hun betekenis niet moeilijk te begrijpen. De betekenis van het Griekse woord *PAROUSIA* betekent bijvoorbeeld eenvoudigweg “de persoonlijke aanwezigheid van iemand vanwege wie hij is en wat hij in staat is te doen”. Als we het hebben over de *PAROUSIA* van Jezus Christus, dan hebben we het over iemand die zal laten zien dat Hij in staat is om te gaan met de omstandigheden waarin volken verkeren. Als we het hebben over de wederkomst van Christus, dan verwijzen we zowel naar zijn fysieke terugkeer om op aarde te heersen als naar zijn *PAROUSIA*. De beginnende Bijbelstudent raad ik daarom het gebruik van een eenvoudige Griekse concordantie aan.

Een boek dat eenvoudig verkrijgbaar is, heeft als titel *A Critical Lexicon And Concordance To The English And Greek New Testament*, door dr. E.W. Bullinger. Een bron voor dit boek is te vinden bij *Truth For Today Bible Fellowship*, P.O. Box 6358, Lafayette, IN 47903.² Een lexicon is niet anders dan een woordenboek met een lijst van alle Griekse woorden die in het Nieuwe Testament voorkomen. De lezer van deze studie wordt ten eerste aangeraden zijn Bijbel open te slaan om het gebruik van de Schriftgeleenten te verifiëren die worden gebruikt ter onderbouwing van het standpunt van de auteur.

Het vraagstuk van de Opname

De leer van de “aanstaande opname” is een meesterwerk van satanische misleiding. Terwijl de toestand in de wereld blijft verslechteren, neemt de huidige belangstelling voor de leer van de aanstaande opname toe. Veel oprechte Bijbelstudenten geloven dat, nu de wereld wordt overspoeld door oorlogen, natuurrampen, paniek en angst, alles zal worden opgelost door de plotselinge opname van de gelovigen in Christus van de aarde naar de hemel, althans voor de bevoorrechte enkeling. Als de opname elk moment zou kunnen plaatsvinden, hoe gaat men dan om met de gigantische wanorde die op aarde zal ontstaan? Komt deze opvatting van de opname overeen met het karakter van een liefdevolle en genadige God?

Dr. John Walvoord citeert in zijn boek *The Road To Armageddon* dr. Harold Wilmington, die heeft gezegd: “Volgens de Bijbel komt er een ramp die zijn weerga niet kent in deze vermoeide wereld. De schatting van de tol aan verloren levens varieert van 750 miljoen tot een miljard. Nog eens 340 miljoen mensen zouden ernstig gewond raken en 33 procent van hen zou arbeidsongeschikt raken door nucleaire straling en chemische of biologische oorlogsvoering.” Dit is typerend voor de verwarrende opvattingen die tegenwoordig verkondigd worden door mensen die zich voordoen als leraren van Gods Woord. Ze lijken zich totaal niet bewust te zijn van het feit dat de Bijbel verkondigt “dat deze (Jezus) waarlijk de Heiland der wereld is” (Joh.4:42). Wat mensen niet hebben begrepen is dat de grootste gebeurtenis in de geschiedenis van Gods omgang met de mensheid het geopenbaarde Koninkrijk van God is en dat deze ontzagwekkende gebeurtenis bovendien vooraf moet gaan aan de *PAROUSIA* van Jezus Christus. De huidige omstandigheden in de wereld scheppen niet de voorwaarde voor de zogenaamde opname van de gemeente.

Als er ooit een tijd in de geschiedenis van de mensheid was waarin God openlijk zou moeten handelen, dan geloof ik dat het nu die tijd is. Volken verkeren vandaag de dag in grote onrust, ellende en angst, en gaan een onzekere toekomst tegemoet. Overal erkennen mensen die nadenken de ernst van deze omstandigheden die zich op de hele wereld voordoen. In een wanhopige poging om de realiteit van deze tijd te omzeilen, hebben veel zogenaamde Bijbelgeleerden de valse leer van de opname van de gemeente gesteund. Velen beweren dat het einde van de wereld spoedig werkelijkheid kan worden.

² Deze lexicon is ook gratis te downloaden van: <https://archive.org/details/criticallexiconc00bull>.

Deze ontsnappingsleer wordt verkondigd in de geschriften van dr. John Walvoord, Wayne Brindle, John MacArthur en Hal Lindsey om er maar enkele te noemen. Zij hebben letterlijk de Schrift geplunderd om deze schromelijk misleidende leer te verdedigen. Nooit eerder in de geschiedenis zijn mensen zo moedeloos geworden door decadente sociale en politieke zaken. We zijn nu getuige van een theologische ineenstorting. De Bijbel is irrelevant geworden in hun leven, de onfeilbaarheid van Gods woord werd en wordt nog steeds belachelijk gemaakt. In plaats van de levens en gedachten van mensen te richten op het feit van de komende tussenkomst van God, zijn ze ten prooi gevallen aan bepaalde Bijbelleraren en evangelisten die vrijmoedig de valse hoop van de nabije opname verkondigen.

De apostel Paulus waarschuwt ons in zijn brief aan de Efeziërs dat de satan “de overste (heerser) is van de macht der lucht (omgeving), van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen (zonen) der ongehoorzaamheid” (Ef.2:2). De tragedie van deze tijd is dat miljoenen onschuldige mensen misleid worden door deze bedrieglijke “leer van de nabijheid van de opname der gemeente”. Het is nu de tijd waarin de levens van mensen gericht zouden moeten zijn op de belofte van de tussenkomst van een liefhebende God als de hoop voor hun toekomst. We worden op dit moment blootgesteld aan een aantal boeken en uitspraken van vermeende Bijbelgeleerden die bedoeld zijn om angst te zaaien in de harten van mensen. Deze mensen gebruiken sterk beladen emotionele retoriek die vooral bedoeld is om hun boeken te verkopen en eer van mensen te krijgen.

Vergis je niet dat de volken op aarde in grote beroering zijn. In de uitgave van mei 2001 van *Atlantic Monthly* citeert Jeffrey Taylor de geleidelijke desintegratie van de 1000-jarige geschiedenis van Rusland, dat voorbestemd is om demografisch te krimpen, economisch te verzwakken en mogelijk territoriaal te desintegreren. Deze grote natie, die ooit door mensen als Hal Lindsey werd uitgeroepen tot de “Gog” van de Schrift, is nu een natie geworden met een gebrek aan politieke, technische en financiële superioriteit. Economische verwoesting heeft ertoe geleid dat 36 miljoen van de 52 miljoen inwoners onder het bestaansminimum van één dollar per dag leven. Rusland is een stervende economie geworden die de stabiliteit en de toekomst van het land bedreigt.

Economische nood en leerstellige onverzettelijkheid brachten de val van de Sovjet-Unie teweeg en kunnen de val van Rusland veroorzaken. Gezien de kwakkelende economie bedraagt het Russische bruto nationaal product (BNP) vandaag de dag slechts vier procent van het BNP van de Verenigde Staten. De Russen zullen waarschijnlijk een lange, langzame, relatief vreedzame neergang tegemoet gaan in de vergetelheid, een proces dat al goed aan de gang is. Hal Lindsey schreef in 1985 in zijn boek *The Rapture*: “De Sovjet-Unie, nu al de machtigste militaire macht in de geschiedenis, blijft zich in alle delen van de wereld bewegen en ondermijnt de wil van de vrije wereld om zich daartegen te verzetten.” De huidige omstandigheden in Rusland spreken deze beweringen volledig tegen. Nog belachelijker zijn de beweringen van Tim LaHaye en Jerry B. Jenkins in hun boek, *Are We Living In The End Times?*, geschreven in 1999: “De Hebreeuwse profeet Ezechiël kreeg vijftientighonderd jaar geleden een gedetailleerde profetie die voorspelde dat Rusland in de laatste dagen een dominante speler op het wereldtoneel zou worden (Ezech.38,39). Hij voorspelde zelfs dat haar bondgenoten met haar zouden optrekken tegen de bergen van Israël. Hun doel zou zijn om af te maken wat Adolf Hitler niet had kunnen bereiken, namelijk de vernietiging van de Joden van de aardbodem. Ezechiël voorspelde dat God de aanvallende legers van Rusland op bovennatuurlijke wijze zou vernietigen om zijn almachtige kracht aan de wereld te tonen en om te laten zien dat Hij onafgemaakte plannen heeft voor het volk Israël.”

Het is duidelijk dat dit scenario nog niet heeft plaatsgevonden en dat deze slecht begrepen gebeurtenis ook niet zal plaatsvinden, zoals deze valse voorspellers de mensen graag willen doen geloven. God heeft wel degelijk plannen voor het herstel en de wederopbouw van het Israëlsche volk. Het is een satanische leugen te suggereren dat de vernietiging van het Israëlsche volk het volgende onderwerp op Gods agenda is. De profeet Ezechiël maakt duidelijk: “met sterke hand, met uitgestrekte arm en met uitgestorte grimmigheid zal Ik over u (Israël) heersen” (Ezech.20:33-38). Geen enkel volk op aarde, geen enkele vorst of macht in de hemelen is in staat om dit plan en doel van God te ondermijnen.

Wat deze ‘pre-tribulationisten’³ gemakshalve hebben genegeerd is dat dit ontzagwekkende werk van God, door zijn besluit, vooraf zal gaan aan de *PAROUSIA* van Christus (De Dag des Heren). De flagrante fout van deze aanhangers van de leer van de opname is dat zij niet erkennen dat vóórdat de gebeurtenis plaatsvindt waarover Paulus in I Thessalonicenzen 4:13-17 spreekt, God zal ingrijpen in de aangelegenheden van de mensheid en zijn koninkrijk op aarde zal vestigen. Als die gebeurtenis vandaag zou aanvangen, zal het nog minstens 500 jaar duren voordat de voorspelde gebeurtenis van de zogenaamde opname zou kunnen plaatsvinden. Dit feit alleen al zou het valse idee van de nabijheid van de opname moeten ontkrachten. John F. MacArthur stelt in zijn essay *Is Christ’s Return Imminent?*: “Er zijn geen andere gebeurtenissen op de profetische kalender die moeten plaatsvinden voordat Christus ons in de lucht zal ontmoeten.” Het is duidelijk dat deze broeder de Schriftteksten over het hoofd heeft gezien die duidelijk spreken over vele gebeurtenissen die per definitie vooraf moeten gaan aan de wederkomst van Christus. Maar wat de meeste van deze mensen niet hebben begrepen, is dat de letterlijke vervulling van deze ontelbare zegeningen alle angst zal wegnemen die op dit moment de harten en gedachten van mensen overal vervult, zowel van gelovigen als van ongelovigen. Deze zogenaamde geleerden die angst en paniek hebben gezaaid in de harten van sommige mensen zouden zich moeten schamen. De totale verandering van het leven op aarde als gevolg van het geopenbaarde Koninkrijk van God gaat de vermeende hoop die geassocieerd wordt met de zogenaamde opname van de gemeente verre te boven. De heerlijke toekomst van de mensheid die kan worden toegeschreven aan Gods interventie tart elke beschrijving.

Dat zijn de opvattingen die horen bij **EEN FUTURISTISCH⁴ PREMILLENNIAAL⁵ GELOVIGE IN JEZUS CHRISTUS**. Zij verschillen wezenlijk van de interpretaties van het overweldigende aantal aanhangers van de leer van de opname. Als mensen de boodschap van Mattheüs 13:44 maar konden begrijpen, zouden zij van harte afstand nemen van de valse hoop van de opname. De “zalige hoop”, waarover de apostel Paulus spreekt in Titus 2:13, is volledig vreemd aan de vluchtige, onschriftuurlijke, hoop om aan de verdrukking te ontkomen door de opname. In Mattheüs 13:44 legde Jezus uit: “Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een schat, verborgen in een akker, die een mens ontdekte en verborg, en in zijn blijdschap erover gaat hij heen en verkoopt al wat hij heeft en koopt die akker.” We leven in een maatschappij die gedreven wordt door het verlangen naar groot persoonlijk en financieel succes. Het beklimmen van de maatschappelijke ladder naar succes heeft voorrang gekregen boven het bereiken van een leven van voldoening in geloof in Jezus Christus. In sociale kringen is het belangrijker om erkend te worden als een succesvolle zakenmagnaat of een hooggeprezen politiek leider dan om een trouw dienaar van God of een gelovige in de Heer Jezus Christus te zijn.

De geestelijke voordelen die een mens zal hebben die in het Koninkrijk van God leeft, zullen onze verbeeldingskracht te boven gaan. Gods heerschappij zal een geheel nieuw gevoel van welzijn creëren. Als de hedendaagse aanhangers van de leer van de opname de innerlijke waarde van het Koninkrijk van God zouden leren begrijpen, zouden ze de valse hoop op de opname vrijwillig opgeven.

Om de leer van de opname in het juiste perspectief te plaatsen, heb ik een aantal vragen opgesteld om daarop een door de Geest vervuld antwoord te verkrijgen:

1. Welk expliciet Schriftuurlijk gezag bestaat er voor de zogenaamde leer van de opname van de gemeente?
2. Ondersteunt de Schrift de opvatting dat Christus eerst komt *voor* zijn heiligen en zeven jaar later weer komt *met* zijn heiligen?

³ Dat zijn mensen die geloven in een opname van de gemeente voorafgaand aan de grote verdrukking.

⁴ ‘Futuristisch’ geeft aan dat de schrijver gelooft dat vele profetieën, in het bijzonder over het 1000-jarig Vrederijk, nog vervuld zullen worden (i.t.t. bijvoorbeeld velen die geloven dat we nu al in het vrederijk leven).

⁵ ‘Premillenniaal’, wil zeggen: voorafgaand aan het Millennium, het 1000-jarig Vrederijk en geeft aan dat de schrijver de wederkomst van Christus verwacht voordat het Vrederijk aanbreekt (wat uiteraard niet past in het beeld van mensen die geloven dat we nu in het vrederijk leven).

3. Wanneer in de loop van de wereldgeschiedenis zal de zogenaamde opname van de gemeente plaatsvinden?
4. Op welke Bijbelse basis worden wij aangespoord te geloven dat de opname van de gemeente nabij is?
5. Wat zal het lot zijn van miljoenen mensen die achterblijven en niet worden opgenomen?
6. Hoe verhoudt de leer van de opname zich tot het tijdstip van de Grote Verdrukking?
7. Hoe verhoudt de opname zich profetisch gezien tot de *PAROUSIA* van Jezus Christus?
8. Op welke manier houdt de opname verband met de bestemming van de aarde?
9. Welke profetische gebeurtenissen gaan per definitie vooraf aan de opname?
10. Wat is de relatie tussen de opname van de heiligen en de *EKKLESIA* van God?
11. Hoe verhoudt de kwestie van de opname zich tot de verlossing van een mens?
12. Hoe verhoudt de vervulling van het Davidisch verbond zich tot de concretisering van de opname?
13. Hoe verhoudt de voleinding van de aïoon zich tot de leer van de opname?
14. Hoe verklaart men de massahysterie die op aarde zou ontstaan als de opname nu zou plaatsvinden?
15. Is de vermeende opname van de gemeente echt de hoop van de mensheid?

De historische leer van de Opname

De wortels van het historische leer van de opname liggen in het jaar 1830 na Christus, toen een 15-jarig Schots meisje met de naam Margaret Macdonald beweerde een openbaring van God te hebben gehad, waarin een selecte groep gelovigen van de aarde zou worden opgenomen vóór de dagen van de antichrist. Juffrouw Macdonald werd op 14 januari 1815 geboren in Port Glasgow, Schotland. Ze had tweelingbroers, James en George, die op 11 december 1800 werden geboren in Saltcoats, aan de westkust van Schotland. Al vroeg in zijn leven nam James Christus aan als zijn Verlosser en een paar weken later opende ook George zijn hart voor de Heer en werd een nieuwe schepping in Christus. Margarets oudere zussen, Mary en Jane, volgden in de voetsporen van hun broers en werden gelovig op 9 februari 1835. De *Glasgow Herald* meldde de dood van James Macdonald, een scheepsbouwer, op 34-jarige leeftijd. Kort daarna bleek dat George op 21 september 1835 was overleden. Beide broers vertoonden symptomen van wat hun dokter omschreef als een “beginnende longziekte”. Niet lang daarna overleed hun zus Margaret.

De seculiere geschiedenis vermeldt het feit dat de geboorteplaats van de leer van de ‘opname vóór de verdrukking’ Port Glasgow, Schotland is en dat de geboortedatum het jaar 1830 na Christus is. Het is interessant om op te merken dat Margaret een tijdgenoot was van John Nelson Darby, die op 18 november 1800 in Londen, Engeland, werd geboren en op 29 april 1882 op 81-jarige leeftijd is overleden. In de lente van 1830 beweerde Margaret, een 15-jarige invalide, een openbaring van God te hebben ontvangen over de tijd van de opname voorafgaand aan de verdrukking. Het verslag van deze unieke openbaring werd in 1846 gepubliceerd in het boek *Memoirs Of James And George Macdonald Of Port Glasgow, Scotland* van Robert Norton. Het feitelijke verslag van deze openbaring werd opnieuw gepubliceerd in een ander boek van Robert Norton getiteld *The Restoration Of Apostles And Prophets In The Catholic Apostolic Church*.

Het regel-voor-regel verslag van deze openbaring bevat 117 regels. Het verscheen in een boek geschreven door Dave MacPherson getiteld *The Great Rapture Hoax* in september 1983 als “Appendix A”. Een kopie van dit verslag is opgenomen in dit boekje. Norton heeft vermeld dat Margaret “in toenemende mate invalide was geworden en men dacht dat ze stervende was toen ze plotseling de gave van profetie ontving. Het was op een zekere morgen in het begin van 1830, terwijl ze aan het ziekbed gekluisterd was in haar huis in Port Glasgow, dat Margaret een zeer opmerkelijke ervaring had.”

Toen ik deze zogenaamde openbaring persoonlijk onderzocht, ontdekte ik dat veel van Margarets beweringen over haar ervaring niet overeenkomen met de feiten in de Schrift. Wat Margaret deed was een aantal van haar ideeën verweven met haar opvattingen over de aard van de zogenaamde opname in de toekomst.

Laat me een paar voorbeelden noemen. Over “het teken van de Zoon des mensen” (Matt.24:30), verklaarde ze: “Ik voelde dat dit geopenbaard moest worden en dat er grote duisternis en dwaling over bestond, maar plotseling overviel mij een heerlijk licht over wat het was. Ik zag dat het gewoon de Heer zelf was die met een geroep uit de hemel neerdaalde, gewoon de verheerlijkte mens, Jezus; maar dat allen, net als Stefanus, vervuld moesten worden met de heilige Geest, zodat ze omhoog konden kijken en de helderheid van de heerlijkheid van de Vader konden zien” (regels 10-15).

Wanneer we haar zinspeling op Handelingen 7:59-60 bekijken, is het duidelijk dat ze in haar verwarde geestestoestand geen onderscheid kon maken tussen gebeurtenissen die betrekking hebben op de *PAROUSIA* van Christus en de geschiedenis van de steniging van Stefanus. Ik kan onmogelijk accepteren dat deze ervaring het resultaat was van een openbaring van God. Het lijkt mij een emotionele gebeurtenis die grenst aan pure fantasie. Margaret zei verder: “Het is Christus in ons die ons zal opheffen - Hij is het licht - en alleen zij die in Hem leven zullen worden opgenomen om Hem in de lucht te ontmoeten”. Deze uitspraak lijkt een gecamoufleerde verwijzing naar I Thessalonicenzen 4:17. Daarna voegde ze eraan toe: “Ik heb het vaak herhaald, maar de geestelijke tempel moet en zal worden opgericht en de volheid van Christus zal in zijn lichaam worden uitgestort, en dan zullen we worden opgenomen om Hem te ontmoeten” (regel 31-33, 37-39). Dit was Margaret Macdonalds beeld van de opname waarvan zij beweerde dat die aan haar was geopenbaard. Ze sprak ook over deze ervaring als de “heerlijke doorbraak van God die nu op het punt staat los te barsten op deze aarde” (regel 42). Ze leek een sprankje waarheid te hebben met betrekking tot Gods interventie. Wat de aanleiding was voor deze ervaring is onbekend.

Juffrouw Macdonalds vooringenomenheid met de opname komt ook duidelijk naar voren in haar woorden: “Dit is waar we op dit moment veel voor moeten bidden, dat we spoedig allemaal gereed gemaakt worden om onze Heer te ontmoeten in de lucht - en dat zal gebeuren.” (regels 113-115). Verschillende dingen vallen op in haar zogenaamde openbaring. **TEN EERSTE** geloofde ze dat de opname nabij was. **TEN TWEEDE** geloofde ze dat ze bijzonder bevoorrecht was, omdat ze dit visioen van God had ontvangen. **TEN DERDE** had ze duidelijk geen idee van Gods plan voor een toekomstige groep gelovigen, van wie sommigen in leven zouden blijven tot zijn komst, tezamen met hen die vrijwillig hun leven zouden geven uit protest tegen de satanische eisen van het beest (Openb.13:11-17).

Dit frêle jonge meisje had een enorme aantrekkingskracht op zowel mannen als vrouwen die in de beginperiode van de bedelingenleer in de jaren 1800 leefden. De mensen in haar tijd waren de eerste stappen van de reformatie voorbij en stonden open voor nieuwe ideeën uit de Schrift, bijna tot het punt van fanatisme. Dave MacPherson schreef: “Haar openbaring was een ratjetoe van ongehoorde ideeën”. Ik ben geneigd om het eens te zijn met zijn analyse van haar geschriften. Ik sluit elke “geest-ervulde openbaring” die voortkomt uit de uitspraken van Margaret Macdonald volledig uit. De primaire waarde van haar “openbaring” ligt in haar tweetraps-komst van Christus.

Het is van historisch belang om op te merken dat toen John Darby van de beweging van de Plymouth Brethren⁶ hoorde over de ongewone gebeurtenissen in Schotland (rond het midden van 1830), hij besloot om zelf op onderzoek uit te gaan. Darby schreef in zijn boek getiteld *The Irrationalism Of Infidelity* (1863) dat hij “kwam om te zien wat de echte waarheid van de zaak was”. Hij had begrijpelijkerwijs een speciale belangstelling voor het jonge en bescheiden Schotse meisje van wie hij een belangrijk ingrediënt voor zijn bedelingensysteem van profetische interpretatie had overgenomen. Het was waar dat Margaret een reeks opnamen had gezien, maar we moeten niet vergeten dat het eerste van haar visioenen inderdaad een opname was, voorafgaand aan de verdrukking, die een deel van de gelovigen van de aarde zou verwijderen voordat de antichrist zou worden geopenbaard. Uit zijn latere geschriften lijkt het zeker dat Darby dat van haar overgenomen had, haar opvattingen heeft aangepast en ze vervolgens onder zijn eigen naam populair heeft gemaakt zonder haar de erkenning te geven. MacPherson schreef in zijn boek *The Incredible Cover-Up*: “De bewering dat Darby nooit beïnvloed had kunnen zijn door de Margarets opname vóór de antichrist, is met de kennis van haar openbaring en zijn verblijfplaats in 1830, nu weerlegd.” MacPhersons diepgaande onderzoek en de ontdekking van de feiten die

⁶ In Nederland bekend als ‘Vergadering van gelovigen’.

met deze kwestie te maken hebben, weerleggen duidelijk dat de opvatting over de opname vóór de verdrukking zijn oorsprong vindt bij John Nelson Darby.

In zijn boek *The Great Rapture Hoax* legt MacPherson de volgende verklaring af: “Door de jaren heen is mij gevraagd om het bewijs te leveren dat de historische visie van de kerk niet de opname vóór de verdrukking is.” Hij ging toen verder met het geven van namen en passend commentaar uit de geschriften van 109 verschillende mensen die teruggingen tot Barnabas. MacPherson haalt een commentaar aan van Nathaniel West (1826-1906), “[De opname vóór de verdrukking] is gebouwd op een hypothese, kwaadaardige logica, wrede uitleg, strijdig met ervaring, verworpen door de vroege kerk, tegengesproken door het getuigenis van 1800 jaar en veroordeeld door alle gangbare geleerden van elke tijd” (De apostel Paulus en de ‘elk moment’ theorie). Andere commentaren zijn onder andere de volgende:

1. Robert Cameron (1845-1922) stelde: “De komst *voor*, en de komst *met* de heiligen wordt nog steeds volgehouden, ondanks dat het een duidelijke tegenstrijdigheid inhoudt, namelijk twee wederkomsten, wat een absurditeit is” (*Scriptural Truth About The Lord’s Return*, pag.16).
2. T.T. Shields (1873-1955) vermeldt: “Ik geloof niet dat er enige Schriftuurlijke rechtvaardiging is voor de leer dat de Kerk plotseling, heimelijk kan worden opgenomen en uit de wereld kan worden weggerukt... Ik geloof dat het een waanidee is” (*The Gospel Witness*, 24 maart 1974).
3. Louis Berkhof (1873-1957) vertelt: “... de grote meerderheid van dispensationalisten verwerpt zelf de leer van de geheime opname” (*The Second Coming Of Christ*, pag.41).
4. Oswald T. Allis (1880-1973) zegt: “De leer van de spoedige komst dankt haar populariteit aan een verlangen om te ontsnappen aan het kwaad dat over de hele aarde zal komen” (*Prophecy And The Church*, p. 208).
5. Oswald J. Smith verklaarde: “Ik ben er absoluut van overtuigd dat er geen opname zal zijn vóór de verdrukking, maar dat de kerk ongetwijfeld zal worden opgeroepen om de antichrist onder ogen te zien” (*Tribulation Or Rapture-Which?*).”
6. Jim McKeever zegt: “Nergens in de Schrift staat dat de opname aan de verdrukking vooraf zal gaan.”

De essentie van de opmerkingen die MacPherson in zijn boek maakt, is dat de gebeurtenis die algemeen bekend staat als “de opname vóór de verdrukking” in directe tegenspraak is met de meningen van voorstanders van de opname ná de verdrukking, waaronder deze schrijver. Dat zijn mensen die geloven dat deze gebeurtenis zal plaatsvinden ná de verdrukking en dus niet vóór de zeventigste week van Daniël. Dit lijkt misschien niet van groot belang, behalve het feit dat de fundamentele fout die nu door dr. John Walvoord wordt verkondigd, die door sommige studenten wordt erkend als de grootste autoriteit ter wereld die gelooft in de opname vóór de verdrukking, geen geldige ondersteuning in de Schrift heeft. De eerder genoemde commentaren leveren overweldigend bewijs dat het veronderstelde concept van de opname vóór de verdrukking volkomen waardeloos is en niet wordt ondersteund door het Woord van God. Hoewel het concept steun vindt bij dr. Roy B. Zuck, redacteur van *Bibliotheca Sacra*, en zijn collega’s aan het *Dallas Theological Seminary*, blijft de opname een onscriptuurlijke term en is zelfs voor hen moeilijk uit te leggen. Voorvechter dr. Thomas Ice, auteur van een essay getiteld “*Why The Doctrine Of The Pretribulational Rapture Did Not Begin With Margaret Macdonald*”, heeft flink de draak gestoken met MacPhersons boek *The Great Rapture Hoax*. Dr. Ice verklaart dat MacPherson vastbesloten is het geloof in de opname vóór de verdrukking ondermijnen, omdat dit volgens zijn interpretatie de oorzaak is geweest van grote verwarring in zijn eigen leven. Dr. Ice deed deze uitspraak om het werk van MacPherson in diskrediet te brengen, vanwege zijn “verbanning van een Christelijke universiteit in Californië voor het uitdragen van zijn standpunten die in strijd waren met de visie van de opname vóór de verdrukking”. Naar mijn mening wordt iemands positie of de integriteit van het Woord van God niet teniet gedaan wanneer hij van een “Christelijke universiteit” is verbannen vanwege een leerstellig conflict.

Door een opname vóór de verdrukking te verkondigen, hebben Walvoord en zijn gelijkgestemde gezelschap deze gebeurtenis op ingenieuze wijze minstens zeven jaar in de tijd naar voren gehaald ten opzichte van de *PAROUSIA* van Jezus Christus. Hier zijn twee redenen voor. De eerste is om het feit te omzeilen dat alle mensen die op dat moment leven de grote verdrukking zullen meemaken. Ten tweede

hebben ze, door de voorkeur te geven aan een opname vóór de verdrukking toevallig hun concept van een verdrukking omzeild die gekenmerkt wordt door God die zijn opgekropte toorn over de hele mensheid uitstort. Wat de aanhangers van de opname vóór de verdrukking hebben gedaan, is aannemen dat de tijd van de verdrukking een gelegenheid zal zijn voor God om zijn toorn uit te storten, waardoor de vroege opname van de gemeente noodzakelijk is. Deze gebeurtenis zal volgens hen plaatsvinden aan het begin van Daniëls zeventigste week. Zij beweren verder dat de hele zeventigste week (een periode van zeven jaar) gekenmerkt zal worden door grote onmenselijkheid, lijden en verlies van mensenlevens. Niets is minder waar.

Wat deze opname-gelovigen hebben gedaan, is een God afschilderen die een onderdrukte woede koestert en erop wacht de mensheid met grote toorn te treffen. Deze verkeerde karakterisering van de opname heeft de levens van vele duizenden gelovigen afgeleid van het feit dat Gods volgende stap is dat Hij een periode van goddelijke heerschappij zal beginnen, waarmee een ongelooflijke tijd van fysieke en geestelijke zegeningen wordt ingeluid. De uiteindelijke oplossing voor de behoeften van de mensheid is het geopenbaarde Koninkrijk van God en niet de opname. De historische leer van de opname heeft het belang, de waarde en de noodzaak van het Koninkrijk van God totaal niet begrepen. God staat niet op het punt de toekomst van de mensheid in gevaar te brengen door de ernstig gebrekige leer van de opname van de gemeente. Ook maakt de Schrift overduidelijk dat Jezus Christus de “Heiland der wereld” is (Joh.4:42; I Joh.4:14).

Een auteur schreef onlangs een boek waarin hij beweert dat “de leer van de opname vóór de verdrukking generaties lang een bron van zegen is geweest”. Ik vind vandaag de dag geen bewijs van deze zegen op aarde. Ik schrijf het gevoel van welzijn in de levens van mensen vandaag de dag toe aan de alles doordringende invloed van Gods genade, niet aan de hoop op de opname. Dezelfde schrijver beweert vervolgens dat “er geen tussenliggende gebeurtenissen zijn die moeten plaatsvinden vóór de opname van de gemeente.” Het kan “elk moment” plaatsvinden. Ik zeg tegen alle mensen die deze hoop koesteren dat de satan jullie helaas heeft misleid en een grote overwinning heeft behaald. Zoals we al eerder hebben aangegeven, verklaren de Schriften dat bepaalde belangrijke gebeurtenissen vooraf moeten gaan aan de wederkomst van Christus.

Ik hoorde als zestienjarige jongen voor het eerst over deze hoop in 1937. Sinds die tijd hebben miljoenen mensen geleefd en zijn gestorven zonder deze valse hoop ooit te hebben ervaren. Het wordt nu opnieuw verkondigd door een aantal ijverige maar onkundige mensen, van wie velen beweren geleerden van wereldklasse te zijn. De ogen van mensen zijn effectief verblind door deze mythe, waarvoor de satan de eer toekomt. In 1999 brachten schrijvers Tim LaHaye en Jerry B. Jenkins een boek uit met de titel: *Are We Living In End Times?* In dit sensationele boek schreven ze: “Een van de meest fascinerende profetische gebeurtenissen wordt ‘de opname van de gemeente’ genoemd.” Ze wijzen hun lezers op I Thessalonicenzen 4:13-18 als bewijs dat “de opname van de gemeente” in dit gedeelte wordt onderwezen. Inderdaad, in dit gedeelte is de uitdrukking “samen weggevoerd” een vertaling van het Griekse woord *HARPAZŌ*. Dit woord is gebruikt om het idee van een opname te onderbouwen, of zoals sommigen het liever noemen, “een opgenomen worden”. Wat deze auteurs hebben gedaan, is het gelijkstellen van deze wonderbaarlijke gebeurtenis rondom de *PAROUSIA* van Christus met de “zalige hoop”, een term die Paulus gebruikt in Titus 2:13. Dat er een wegvoering (*HARPAZŌ*, een Grieks woord dat ‘met geweld grijpen’ of ‘tot zich nemen’ betekent) zal plaatsvinden, zoals Paulus in vers 17 duidelijk maakt, kan niet worden ontkend. **WAT DEZE MENSEN NIET BESEFFEN IS DAT DE GEBEURTENIS WAAROVER PAULUS SPRAK IN I THESSALONICENZEN EN DE “ZALIGE HOOP” IN TITUS ZO’N 490 JAAR IN TIJD GESCHIEDEN ZIJN.** Bovendien is het belangrijk om op te merken dat de verwijzing in Titus 2:13 vooruitloopt op de verwachting van het komende Koninkrijk van God, dat wordt aangekondigd door de *EPIPHANEIA* of het krachtig schijnen van Christus om een tijd van Gods heerschappij te beginnen. In schril contrast hiermee heeft het scenario van gebeurtenissen in I Thessalonicenzen 4:13-19 betrekking op een reeks omstandigheden vroeg in de Dag des Heren bij zijn *PAROUSIA*. Ze zijn absoluut niet van toepassing op de levens van mensen die vandaag de dag leven.

De opname-gelovigen stellen zich voor dat de opname plaatsvindt aan het begin van de zeventigste week van Daniël. Zij geloven dat dit een gebeurtenis is die zij omschrijven als “Christus komt voor zijn

Gemeente". Zij denken dat zeven jaar later, of bij Christus' *PAROUSIA* (zijn heerlijke verschijning), Hij naar verluidt "met zijn gemeente" zal komen. Dit nieuwe idee is louter wishful thinking en pure speculatie. Het betreurenswaardige van de leer van de "opname van de gemeente voorafgaand aan de verdrinking" is dat miljoenen onschuldige mannen en vrouwen wordt wijsgemaakt dat deze gebeurtenis nu elk moment kan plaatsvinden.

Deze leer van de opname wordt ook onderwezen in een verhandeling van John F. MacArthur Jr. getiteld "Is Christ's Return Imminent?". Het is interessant om op te merken dat er in de afgelopen jaren een aantal boeken is geschreven door deze veronderstelde Bijbelgeleerden waarin zij een scenario beschrijven van gebeurtenissen in de seculiere samenleving waarvan zij beweren dat die het directe gevolg zullen zijn van de plotselinge opname van de gemeente. Als gevolg van deze lachwekkende scenario's die talloze pagina's van deze boeken vullen, genieten deze geestelijk verarmde mensen nu grote financiële successen ten koste van mensen die niet goed onderlegd zijn in het Woord van God. De verspreiding van deze boeken en hun op geluidsdragers opgenomen boodschappen hebben grote aantallen mensen misleid. Zoals eerder gezegd heeft de satan opnieuw een grote overwinning behaald.

De belofte van Gods interventie door Christus zal uiteindelijk zegevieren. We moeten denken aan de woorden van de apostel Paulus: "Zoals Jannes en Jambres, de tegenstanders van Mozes, staan ook dezen de waarheid tegen; het zijn mensen, wier denken bedorven is, en wier geloof de toets niet kan doorstaan. Maar zij zullen het niet veel verder brengen, want hun onzinnigheid zal aan allen overduidelijk worden, zoals ook bij genen het geval was" (II Tim.3:8-9). God zal de mond stoppen van hen die om de winst een dwaling onderwijzen, zoals de Schrift zegt: "Maar plotseling treft God hen met een pijl (van de waarheid); daar zijn nu hun wonden" (Ps.64:8). Mogen we allemaal blijven zeggen: "Uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op de aarde."

De leer van de nabije Opname

Onder de mensen die beweren deskundig te zijn op het gebied van de interpretatie van de Bijbel zijn er die geloven dat de tekenen waarover onze Heer in Mattheüs 24 spreekt wijzen op de nabijheid van de opname. In de loop van de openbare bediening van onze Heer Jezus Christus werd Hij benaderd door "enige der schriftgeleerden en Farizeeën [die] zeiden: Meester, wij zouden wel een teken van U willen zien. Maar Hij antwoordde hun en zeide: Een boos en overspelig geslacht verlangt een teken, maar het zal geen teken ontvangen dan het teken van Jona, de profeet." (Matt.12:38-39).

Als u het boek Jona zorgvuldig leest, zal het u overtuigen dat God had bepaald dat Hij, ondanks de grote boosheid die in de stad Ninevé aanwezig was, de levens van de mensen die daar woonden zou behouden. Toen na het horen van de boodschap van Jona "zij zich bekeerden van hun boze weg, berouwde het God over het kwaad dat Hij bedreigd had hun te zullen aandoen, en Hij deed het niet." (Jona 3:10).

Robert Jewett schreef in zijn boek *Jesus Against The Rapture*: "Het teken van Jona is het bewijs dat God wil dat de bozen van de wereld gespaard mogen worden van de verbranding die zij volgens sommigen verdienen." Onder de groep van zekere algemeen geaccepteerde Bijbelgeleerden bevinden zich mensen die beweren dat "in drieënhalf jaar voorafgaand aan de wederkomst van Christus een groot deel van de aarde verwoest zal worden en miljarden mensen zullen worden gedood. De vernietiging van miljoenen soldaten in de Slag bij Armageddon is de eerste van een reeks oordelen ter voorbereiding op het Duizendjarig Rijk" (uit het boek *End Times, Understanding Today's World Events In Biblical Prophecy*, door John F. Walvoord).

Dat is de denkrichting van tientallen mensen die beweren dat een spoedige opname van de gemeente noodzakelijk is. Door te beweren dat de Slag bij Armageddon en de Grote Verdrinking spoedig zullen plaatsvinden, hebben zij getracht een teken vast te stellen voor de aanstaande opname. Robert Jewett voegt er in zijn boek aan toe: "Het zoeken naar tekenen is een kwestie van weigeren God toe te staan de toekomst te beheersen zoals Hij dat wil. Het zoeken naar tekenen is de menselijke poging om Gods open toekomst te manipuleren om de stilte die Hij oplegt te doorbreken." Wat de aanhangers van de opname-leer hebben gedaan is het omzeilen van Gods huidige Bedeling der Genade ten gunste van "de leer van de nabije opname".

Waarschijnlijk de meest controversiële en minst begrepen kwestie die betrekking heeft op het onderwerp van de opname betreft “de leer van de nabije opname”. Voordat we op de technische details ingaan, is er één punt dat belangrijk is om absoluut duidelijk te maken. Mijn standpunt is dat ik voor niemand onder doe in het geloof dat de Heer Jezus Christus op een dag uit de hemel zal neerdalen en op een aarde zal staan die door zijn kostbare bloed is verlost. Tweeduizend jaar geleden: “stonden twee mannen in witte klederen bij hen, die ook zeiden: Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen” (Hand.1:10-11). Tussen de huidige Dag van Gods genade en de effectuering van dit majestueuze doel, de *PAROUSIA* van Christus, ligt een periode van 490 jaar van Gods heerschappij. Misschien is het grootste obstakel in het leven van deze veronderstelde Bijbelgeleerden wel hun onwil om het feit te accepteren dat het volgende voor de mensheid het heerlijke Koninkrijk van God zal zijn. Deze mensen hebben het feit van de huidige bedeling van genade volledig over het hoofd gezien; vandaar dat ze geen plaats hebben voor Gods belangrijke volgende stap. Zij zijn de alomtegenwoordige visie van Gods huidige doel uit het oog verloren.

Het is nu bijna 2000 jaar geleden sinds Paulus’ uitspraak in Handelingen 28:28 dat de boodschap van het heil Gods was geautoriseerd voor de volken. Als gevolg van deze gedenkwaardige uitspraak heeft God in het verslag van zijn lange omgang met de mensheid een onberispelijk verslag geschreven van zijn genade die zo kenmerkend is voor zijn karakter. Geen mens die op aarde heeft geleefd, geen regering of volk heeft God in de afgelopen twee millennia van dit hoogste doel kunnen afbrengen. Dat verslag nadert nu misschien zijn voltooiing. De vragen die we stellen zijn: “Wat heeft God bereikt? Is deze wereld nu een betere plaats om in te leven dan 2000 jaar geleden?” Het kan niet ontkend worden, tenzij we het beschrijving van het mondeling geïnspireerde Woord van God verwerpen, dat we nu leven in wat de apostel Paulus beschrijft als “zwarte tijden” (II Tim.3:1-5). Gezien het feit van deze beangstigende omstandigheden, rijst de vraag wat de mensheid nu kan verwachten van de hand van de Heer. De populaire leraren verkondigen opnieuw een apocalyptische ondergang voor de mensheid. Dr. Walvoord en zijn collega’s van het *Dallas Theological Seminary* leren dat de volgende stap voor de mensheid Armageddon is, een tijd waarin miljoenen en miljoenen mensen hun leven zullen verliezen wanneer God zijn toorn uitstort. Ik verwerp deze opvatting volledig en vind dat het volstrekt inconsistent is met het karakter van een rechtvaardige en liefhebbende God. Om voor de hand liggende redenen ontkent deze misleidende leer van totale ondergang het feit “dat deze waarlijk de Heiland der wereld is” (Joh.4:42). Ik ben er stellig van overtuigd dat “leer van de nabije opname” volledig faalt in het aanpakken van de toenemende behoeften van de mensheid.

Bij het lezen van de geschriften van een aantal anderszins bekwame geleerden springt één ding het meest in het oog, namelijk hun gebrek aan eensgezindheid over de timing van deze gebeurtenis (de opname). John F. MacArthur, Jr. stelt in zijn essay “*Is Christ’s Return Imminent?*” dat het perspectief van de nabijheid drie vragen oproept. De eerste vraag gaat erover of de verdrukking vooraf zal gaan aan de komst van Christus voor de gemeente. MacArthur beantwoordt deze vraag met: “Dat zal niet zo zijn, want de gemeente wordt nooit gevraagd om uit te kijken naar de verdrukking, maar wel om uit te kijken naar de komst van Christus.” De tweede vraag gaat over hoe de wederkomst van Christus in de vroege gemeente nabij heeft kunnen zijn. Deze vraag beantwoordt hij als volgt: “dat niemand anders dan de Vader weet wanneer de komst zal plaatsvinden.” Tenslotte vraagt hij: “Waarom is de wederkomst van Christus zo belangrijk?” Hij antwoordt door te zeggen: “het heeft te maken met de motivatie voor gelovigen om hun leven te zuiveren.”

Mijn eigen analyse van MacArthurs vragen en antwoorden is dat ze meer vragen oproepen dan beantwoorden en dat ze de gelovigen met een gevoel van dubbelzinnigheid achterlaten. Eén kwestie die onmiddellijk bij me opkomt betreft de “komst van Christus in twee fasen”. Paul M. Sadler doet in zijn boek *The Triumph Of His Grace* de volgende uitspraak: “Als er één woord is dat de leer over de opname in het Oude Testament en de evangeliën samenvat, dan is het **STILTE**, en zo hoort het ook, want het mysterie met zijn geheime opname werd verborgen gehouden voor de voorbije eeuwen en generaties. De auteur heeft al vele malen gezegd, en het moet nog eens herhaald worden, dat de opname en de wederkomst geen twee fasen van dezelfde gebeurtenis zijn, zoals sommigen hebben verondersteld.” Sadler vervolgt: “Samengevat is de wederkomst van Christus een geprofeteerde gebeurtenis die de

persoonlijke terugkeer van de Heer belooft aan het einde van Daniëls zeventigste week (Zach.14:1-4). De opname daarentegen is een niet geprofeteerde gebeurtenis die de verschijning van de Verlosser in de hemel belooft voorafgaand aan de periode van de verdrukking (I Thess.4:16-17).” Sadler voorspelt een “geheime opname” gebaseerd op zijn opvatting over Efeze 3:9.

Wat Sadler niet heeft begrepen is dat de vermelding van het geheimenis in Efeze 3:3-13 betrekking heeft op Gods huidige doel in de tegenwoordige bedeling van Gods genade en helemaal niets te maken heeft met deze fictieve, zogenaamde “geheime opname” die hij in verband brengt met de opname van de gemeente voorafgaand aan de verdrukking. Dave MacPherson legt in zijn verhandeling *The Great Rapture Hoax* uit: “Feit is dat de vroege Kerk geen enkele vorm van een nabije komst voorstond. De incidentele opvatting van ‘de nabijheid’ in de middeleeuwen was altijd een nabijheid ná verdrukking; de Heer kwam niet onmiddellijk terug. Zo’n gebrekkige ongerealiseerde nabijheid van een komst in één fase is nauwelijks een adequate basis om te geloven in een komst in twee fasen. De vroege christenen waren het over een aantal dingen niet met elkaar eens, maar ze waren het er allemaal over eens dat het “weggevoerd worden” slechts een onderdeel is van de wederkomst, een gebeurtenis in één fase en ná de verdrukking.”

Dit is precies mijn mening. Ik vind geen geloofwaardig Schriftbewijs ten gunste van een ervaring van een opname in een “tweevoudige komst”. Zoals in het vorige hoofdstuk is gezegd, is het concept van een opname vóór de verdrukking een ingenieuze poging om te vermijden dat de gelovige tijdens de Grote Verdrukking op aarde aanwezig is. Ik geloof stellig dat wat de Schrift beschrijft als de *PAROUSIA* van Christus een terugkeer is **DIE NA DE GROTE VERDRUKKING ZAL PLAATSVINDEN**. De argumenten van MacArthur onderbouwen op geen enkele manier de opvatting van aanstaande opname. MacArthur stelt ook: “Degenen die geloven dat de kerk door de ontberingen in de periode van verdrukking moet lijden, halen stevast II Thessalonicenzen 2:1-3 aan als bewijs.” De apostel Paulus maakt duidelijk dat er aan twee specifieke voorwaarden moet zijn voldaan vóór de *PAROUSIA* van Christus. Want die dag zal komen, maar: “eerst moet de afval komen en de mens der wetteloosheid zich openbaren, de zoon des verderfs.” MacArthur stelt: “Dus aan de ene kant is het Nieuwe Testament doordrongen van een groot gevoel van urgentie en de overtuiging dat de gezegende hoop van Christus’ wederkomst nabij is. Aan de andere kant worden we gewaarschuwd voor moeilijkheden en kwellingen die vooraf zullen gaan aan de wederkomst van Christus. Hoe kunnen we dagelijks de verwachting van de wederkomst van Christus handhaven als deze voorafgaande tekenen vervuld moeten worden voordat Hij terugkeert?”

John MacArthur gaat uit van twee ongegronde aannames. De ene is dat “Christus op elk moment kan terugkeren, waar het hele Nieuwe Testament vol mee staat”. Deze bewering is eenvoudigweg niet waar, zoals ik zal proberen aan te tonen door deze zogenaamde “nabijheid”-teksten kritisch te bekijken. Ten tweede, en cruciaal voor onze conclusies, is dat deze zelfbenoemde geleerden binnen hun theologie **ABSOLUUT GEEN VOORZIENING HEBBEN GETROFFEN VOOR DE VERVULLING VAN HET GEOPENBAARDE KONINKRIJK VAN GOD**. Wij, de heiligen van deze bedeling, hoeven absoluut niet bang te zijn voor moeilijkheden en verdrukking die te dien dage over de hele breedte en lengte van de aarde zal komen. De huidige generatie gelovigen van deze bedeling zal niet worden opgeroepen om angst voor de grote verdrukking onder ogen te zien. We zijn al op de proef gesteld wat betreft onze houding en geloof in Jezus Christus in een tijd waarin dat ongewoon is. Ten tweede is het cruciaal voor ons begrip van de Grote Verdrukking op te merken dat het de mensen van Israël zijn die in die tijd op aarde leven en die op wonderbaarlijke wijze door God Almachtig worden bewaard.

Deze tijd van verdrukking wordt in Openbaring 15 en 16 symbolisch beschreven onder het teken van de zeven schalen van Gods toorn over de aarde. Dit spreekt van een tijd waarin “de volken woelen en de natiën op ijdelheid zinnen” (Psalm 2:1). In *The Emphasized Bible* van dr. Joseph Rotherham staat: “Waarom hebben de naties zich verzameld? Of zouden de volken iets ijdel prevelen? De koningen der aarde hebben hun plaats ingenomen en de groten zijn op afspraak bijeengekomen tegen Yahweh en tegen zijn aangestelde (koning David), zeggende: Laat ons hun banden verbreken en hun koorden van ons werpen! Hij die in de hemelen zit zal lachen, mijn Heer zal met hen (de volken) spotten. Dan zal Hij tot hen spreken in zijn toorn, en in zijn toorn zal Hij hen in verwarring brengen; maar Ik heb Mijn koning geïnstalleerd op Sion, Mijn heilige berg.” (Psalm 2:1-6). Dit scenario beschrijft een toekomstige tijd

waarin de volken op aarde, onder invloed van het beest, proberen het volk Israël uit te roeien. Maar God weerstaat ze en staat niet toe dat de volken eenzijdig een verpletterende aanval op hen inzetten. De apocalyptische ziener (Johannes) doet de uitspraak: "... want in deze (de volken) is de toorn Gods geëindigd" (Openb.15:1, St.Vert.) Op dat kritieke moment handelt God openlijk en snel om de vijanden van Israël ten val te brengen. Johannes schrijft: "En ik zag (iets) als een zee van glas met vuur vermengd, en de overwinnaars van het beest en van zijn beeld en van het getal van zijn naam, staande aan de glazen zee, met de citers Gods. En zij zingen het lied van Mozes, de knecht Gods, en het lied van het Lam, zeggende: Groot en wonderbaar zijn uw werken, Here God, Almachtige; rechtvaardig en waarachtig zijn uw wegen, Gij, Koning der volkeren!" (Openb.15:2-3).

Deze zee van glas vermengd met vuur lijkt hier, volgens Joseph A. Seiss in zijn commentaar *The Apocalypse* "een machtig reservoir te zijn van oordeel dat op het punt staat uitgestort te worden over de wereld beneden". Mijn opvatting is dat deze zee symbolisch verwijst naar het oordeel van God dat door Hem zal worden uitgestort over de volken die de veiligheid van het volk Israël bedreigen. Seiss legt uit: "Het beeld van deze overwinnaars die aan de oever van deze zee staan, de harpen van God vasthoudend en het lied van Mozes zingend, herinnert direct aan de geredde en zegevierende kinderen van Israël aan de andere kant van de Rode Zee, die de ondergang van hun vijanden aanschouwden en zongen en zich verheugden in de machtige daden van deze wonderbaarlijke Jehovah." Gezien door de ogen van Yahweh zal wat Israël in de "tijd van Jakobs benauwdheid" (Jer.30:7) mee zal maken, in feite een tijd van grote overwinning worden voor het volk Israël. In tegenstelling hiermee worden we herinnerd aan de grote overwinning in het leven van Gods oude volk toen zij vluchtten voor de oprukkende legers van Farao. Op die dag werd er een lied gezongen (Ex.15:1-21): "Toen zong Mozes met de Israëlieten de HERE dit lied en zij zeiden: Ik wil de HERE zingen, want Hij is hoog verheven, het paard en zijn ruiter (symbolen van Farao en zijn leger) stortte Hij in de zee" (Ex.15:1)... "De vijand zeide: Ik achtervolg, haal in, deel de buit; ik koel mijn lust aan hen, trek mijn zwaard; mijn hand roeit hen uit" (Ex.15:9). Dit is de arrogantie van mensen die actie ondernemen tegen het uitverkoren volk Israël. Maar let verder op het lied van Mozes: "Gij bliest met uw adem, de zee overdekte hen; als lood zonken zij in geweldige wateren. Wie is als Gij, onder de goden, HERE, wie is als Gij, heerlijk in heiligheid, vreselijk in roemrijke daden, wonderbaar in uw doen? Gij strektet uw rechterhand uit; de aarde verzwolg hen" (Ex.15:10-12)... "En Mirjam zong hun ten antwoord: Zingt de HERE, want Hij is hoog verheven, het paard en zijn ruiter stortte Hij in de zee" (Ex.15:21).

Dezelfde God die openlijk en krachtig optrad in de dagen van Mozes zal zijn stem opnieuw laten horen ter verdediging van het volk Israël als zij door de diepe wateren van de Grote Verdrukking gaan. Johannes, de ziener, stelt de retorische vraag: "Wie zou niet vrezen, Here, en uw naam niet verheerlijken? Immers, Gij alleen zijt heilig. Want alle volken zullen komen en zullen voor U nedervallen in aanbidding, omdat uw gerichten openbaar zijn geworden" (Openb.15:4). Als gelovigen in Christus hebben we niets te vrezen en hoeven we ons geen zorgen te maken over de dag van de verdrukking. Waar we op die dag op aarde zullen zijn, kunnen wij, de gelovigen van de Bedeling der Genade, niet zeggen, maar we kunnen er zeker van zijn dat we vanwege ons geloof in Christus het voorrecht zullen hebben om de grote overwinning van God mee te maken over die satanische schare van de verdrukking en de volken die vastbesloten zijn om het volk Israël uit te roeien en haar land te verwoesten. In de woorden van de Psalmddichter David: "De HERE is Koning, eeuwig en altoos (met betrekking tot de Aionische Tijd en daarna). De volken zijn vergaan uit zijn land" (Ps.10:16). Het is belangrijk om te onthouden dat de uitkomst van deze grote confrontatie tussen God en de volken zal resulteren in "het oordeel van de schapen en de bokken" (Matt.25:31-46) onmiddellijk na de *PAROUSIA* van Jezus Christus.

Ik heb eerlijk gezegd weinig sympathie voor de godsdienstleraren die zich schuldig maken aan het verkondigen van de valse hoop op een aanstaande opname van de gemeente in plaats van het toekomstige Koninkrijk van God. Een andere misvatting die de hoop van mensen blijft afleiden van het Koninkrijk van God ten gunste van de opname is de vaak herhaalde uitspraak: "Er zijn geen andere gebeurtenissen die moeten plaatsvinden op de profetische kalender voordat Christus komt om zijn heiligen te ontmoeten in de lucht." Maar ik vind het juist ontzagwekkend om uitspraken te geloven die overtuigend wijzen op de toekomstige dag waarop "de heerlijkheid des HEREN zich zal openbaren, en al het

levende tezamen zal dit zien" (Jes.40:5). In een toespraak tot Mozes zei God: "Evenwel, zo waar Ik leef en de heerlijkheid des HEREN de ganse aarde vervullen zal..." (Num.14:21).

Robert L. Thomas, die "de leer van de aanstaande opname" behandelt, doet de volgende uitspraak: "Het is waarschijnlijk niet overdreven om te zeggen dat de nieuwtestamentische leer van de nabije opname onjuist wordt voorgesteld in de systemen van de leer van een opname vóór de verdrukking en die van een opname na de verdrukking." Hij vraagt: "Wat is er overgebleven van 'het nabije'?" En hij legt uit: "De leer van de nabije opname heeft het zwaar te verduren gehad in de hedendaagse evangelische leer. De nabijheid van de wederkomst van Christus, inclusief zijn komst om de gelovigen te verlossen en zijn komst om te heersen en toorn over de hele wereld uit te storten, wordt herhaaldelijk onderwezen in Openbaring en in andere delen van het Nieuwe Testament. Geen enkele profetie van de Schrift moet nog vervuld worden voordat één van deze gebeurtenissen plaatsvindt." Deze standpunten van Thomas geven duidelijk het failliet aan van de positie van de aanhangers van de leer dat de opname vóór de verdrukking plaatsvindt. Het is in strijd met elke openbaring van de Schrift die de tijd van de zogenaamde opname ongetwijfeld vaststelt tijdens de *PAROUSIA* van Christus. In het volgende hoofdstuk zullen we een onderzoek doen naar de veronderstelde getuigen die voorstander zijn van een opname vóór de verdrukking.

Bijbels bewijs voor de Opname

In het afgelopen decennium is een aantal groeperingen opgestaan die alle beweren dat de opname nabij is. Het is niet algemeen bekend dat er binnen de groep van aanhangers van de opname twee verschillende stromingen bestaan: aanhangers van de opname vóór en de opname ná de verdrukking. Hoewel deze stromingen veel overeenkomsten lijken te hebben, vertonen ze opmerkelijke verschillen in hun theologie. Aanhangers van de opname vóór de verdrukking houden onwrikbaar vast aan de leer dat Christus *voor* zijn Kerk komt aan het begin van de zeventigste week van Daniël, dan terugkeert naar de hemel en na een onverklaarbare onderbreking van zeven jaar terugkeert naar de aarde *met* zijn heiligen. Dat wordt omschreven als de wederkomst van Christus in twee fasen.

Een tweede groep (aanhangers van de opname ná de verdrukking) beweert terecht dat in de Bijbel niets te vinden is over een komst van Christus in twee fasen. Zij beweren dat er maar één wederkomst van Christus is die bij zijn *PAROUSIA* zal plaatsvinden. Zij stellen dat dit wordt ondersteund door te verwijzen naar Mattheüs 24:27, I Thessalonicenzen 4:13-17 en II Thessalonicenzen 2:8. Terwijl de meeste aanhangers van de opname vóór de verdrukking beweren te geloven in een zogenaamde geheime opname, geloven veel aanhangers van de opname ná de verdrukking dat de wederkomst van Christus zal worden aangekondigd door het geluid van een grote bazuin en zal worden getooid met grote macht en heerlijkheid (Matt.24:30).

Welke mening de lezer ook mag hebben over dit onderwerp, het feit blijft dat zowel de aanhangers van de opname vóór de verdrukking als aanhangers van de opname ná de verdrukking een kolossale fout hebben begaan, omdat hen volkomen ontgaat is dat de 490-jarige periode van Gods heerschappij het volgende punt is op Gods profetische kalender. Omdat de waarheid van het aanstaande Koninkrijk van God inderdaad in de Schrift wordt onderwezen, zal elke vermelding van een nabij zijnde opname onder zijn eigen gewicht instorten en miljoenen oprechte mannen en vrouwen teleurstellen die zich nu aan deze valse hoop vastklampen. Om mijn bewering over de misvatting van deze hoop te staven, citeer ik de woorden van drie vooraanstaande leraren die de leer van de opname aanhangen. De eerste, Robert H. Gundry, emeritus professor Nieuwe Testament en Grieks aan het *Westmont College*, schreef in zijn boek *The Church And The Tribulation*: "Algemeen wordt aangenomen dat immanentie betekent dat, voor zover we weten, geen enkele voorspelde gebeurtenis noodzakelijkerwijs vooraf zal gaan aan de komst van Christus." De tweede, John F. MacArthur Jr. schreef in zijn essay *Is Christ's Return Imminent?*: "Vanaf de vroegste dagen van de kerk koesterden de apostelen en de christenen van de eerste generatie een serieuze verwachting en vurige hoop dat Christus op elk moment plotseling zou kunnen terugkeren om zijn gemeente in de hemel bijeen te verzamelen." De derde, Paul M. Sadler, voorzitter van het Berean Bijbelgenootschap, heeft gezegd: "Misschien wel het meest overtuigende bewijs dat de opname zal plaatsvinden vóór de verdrukking, is de wederkomst van Christus die elk moment kan

plaatsvinden. Met andere woorden, er zijn geen tussenliggende gebeurtenissen die moeten plaatsvinden vóór de opname van de gemeente.”

In de loop van dit hoofdstuk zal ik proberen de grote fout van deze uitspraken aan te tonen. Als gevolg van deze valse beweringen zijn tienduizenden mannen en vrouwen beroofd van de waarheid van de zalige hoop, die werkelijkheid wordt in het geopenbaarde Koninkrijk van God op aarde. Dat zal volgen op de Bedeling der Genade Gods, en het zal Gods belofte aan Abraham vervullen: “Ik zal u rijkelijk zegenen, en uw nageslacht zeer talrijk maken, als de sterren des hemels en als het zand aan de oever der zee, en uw nageslacht zal de poort zijner vijanden in bezit nemen. En met uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat gij naar mijn stem gehoord hebt” (Gen.22:17-18).

Een aantal oprechte Bijbelstudenten is er vast van overtuigd dat honderden Bijbelteksten naar de wederkomst verwijzen of deze bespreken. Salomo liet weten: “Het kromme kan niet recht zijn en het ontbrekende kan niet geteld worden” (Pred.1:15). Eén reden voor deze studie is om aan te tonen dat veel van de meningen die deze mensen hadden over de interpretatie van de Schrift “krom en gebrek-kig” zijn. Veel van de meningen die door deze mensen geuit worden over komst van Christus vóór of ná de verdrukking kunnen niet recht gemaakt worden en moeten worden afgewezen.

We erkennen dat de satan van nature vervuld is van bedrog, leugens en haat tegen God. Hij wordt in I Petrus 5:8 beschreven “als een brullende leeuw, zoekende wie hij zal verslinden”. Op geen enkel moment in zijn beruchte carrière is de satan agressiever geweest dan in deze laatste dagen van de Bedeling der Genade. De huidige activiteit van de satan is om de gedachten van mensen weg te leiden van de *EPIPHANEIA* van Christus door hen aan te moedigen te leven in de verwachting van de opname van de gemeente die elk moment kan plaatsvinden. Deze satanische activiteit wordt geïllustreerd door zijn niet aflatende poging om mensen te misleiden en hen te laten geloven dat Christus elk moment kan komen. In een recente uitgave van *Bibliotheca Sacra* schreef Wayne A. Brindle een essay met de titel: *Biblical Evidence for the Imminence of the Rapture*. In de loop van dit proefschrift verwijst Brindle naar een aantal teksten waarvan hij beweert dat deze “de leer van de nabijheid” ondersteunen. Brindle heeft in zijn argumentatie zijn opvatting over de opname opgelegd aan Gods woord zonder voldoende rekening te houden met de feiten in de Schrift. Ik heb veel tijd en aandacht besteed aan dit complexe onderwerp en ben ervan overtuigd dat zijn interpretatie van de Schrift enkele grote fouten bevat. Ik zal nu enkele van de problemen behandelen die ontstaan door zijn presentatie van deze theorie over de eindtijd:

1. De verzen die gekozen zijn ter onderbouwing van de opname zijn volledig uit hun verband gerukt. Deze gewoonte heeft geleid tot ernstige fouten en verkeerde conclusies.
2. Veronachtzaming van het feit dat de Dag van Christus (het Koninkrijk) het volgende is op Gods profetische kalender, een essentieel onderdeel van het plan en doel van God, verdraait de waarheid ernstig. Het feit dat deze Dag per definitie vooraf moet gaan aan de Dag des Heren is bijna volledig genegeerd door de aanhangers van de leer van de opname.
3. Weinig of geen aanhangers van de leer van de opname hebben ruimte in hun theologie voor het geopenbaarde Koninkrijk van God. Dit komt neer op een belangrijke ontkenning van Gods volgende programma voor de mensheid.
4. Aanhangers van de leer van de opname hebben de Schrift geïnterpreteerd overeenkomstig een vooropgezette leerstellige dwaling. Ze hebben ten onrechte besloten dat uitkomst de opname moet zijn.
5. Aanhangers van de leer van de opname hebben een vooroordeel over God als Degene die wacht met opgekropte woede en bereid is om de ongelovige mensheid te vernietigen. Dit is duidelijk een belediging voor een rechtvaardige en genadige God.
6. De meeste aanhangers van de leer van de opname hebben de tijd van de verdrukking afgeschilderd als een tijd van ongekende toorn en lijden. Dit concept heeft de waarheid over en het karakter van onze geweldige God ernstig gecompromitteerd.
7. Aan bepaalde Griekse woorden zijn betekenissen toegekend die niet door de context ondersteund kunnen worden. Deze praktijk heeft tot veel verkeerde conclusies geleid.

Ik benoem deze problemen omdat ze van invloed zijn op een goed begrip van dit onderwerp. Verder geloof ik dat de opzettelijke verwaarlozing van deze problemen satanisch van oorsprong is en in overeenstemming met zijn poging om mensen te verblinden zodat ze de waarheid van God niet zien. De apostel Paulus zei: “maar wij hebben verworpen alle schandelijke praktijken, die het licht niet kunnen zien, daar wij niet met sluwheid omgaan of het woord Gods vervalsen, maar de waarheid aan het licht brengen en zo bij elk menselijk geweten onze eigen aanbeveling zijn voor het oog van God” (II Cor.4:2). Hoewel ik bereid ben toe te geven dat mensen kunnen en zullen verschillen in hun inzicht in de Bijbel als gevolg van onvolmaakte kennis, is er geen rechtvaardiging voor mensen die de Schrift opzettelijk verkeerd weergeven om munt te slaan uit de angsten van onschuldige of nietsvermoedende mensen.

Laten we eens kijken naar enkele van deze belangrijke teksten over de opname. Brindle opent zijn essay met de volgende uitspraak: “Johannes 14:3 is het enige vers in de evangeliën dat algemeen aanvaard wordt door zowel hedendaagse aanhangers van de opname vóór als van ná de verdrukking als verwijzing naar de opname. Toen Jezus in deze tekst zei: ‘wanneer Ik heengegaan ben’, sprak Hij niet alleen over zijn dood en opstanding, zijn ‘heengaan tot de Vader’ (vers 12) hield een volledig vertrek in, waarbij Hij lichamelijk van de aarde naar de hemel ging (Handelingen 1:9-11). Zijn volgende uitspraak, ‘kom Ik weder’, is een toekomstig tegenwoordige tijd, wat betekent ‘Ik zal wederkomen’. Dat moet ook een letterlijke en lichamelijke terugkeer naar de aarde vanuit de hemel betekenen. Wanneer Christus terugkomt zal Hij gelovigen meenemen om voor altijd bij Hem te zijn. De nauwe relatie tussen de ‘vele woningen’ en ‘het huis mijns Vaders’ stelt vrijwel zeker vast dat de ‘vele woningen’ in de hemel zijn. Tenzij Jezus opzettelijk onoprecht was, moeten we aannemen dat Hij nog steeds over de hemel sprak.” Brindles uitspraak is een vrij accurate weergave van de algemeen heersende opvattingen die de meeste mensen hebben over de betekenis van Johannes 14:1-3. De leerstellige vooringenomenheid van Brindle blijkt duidelijk uit zijn uitspraken. Hij leest in dit gedeelte duidelijk zijn interpretatie dat het onderwerp van Johannes 14:1-3 de opname is. Hij maakt duidelijk dat zijn idee over de wederkomst van Christus verwijst naar een fysieke ervaring. Hij lijkt te geloven dat de verwijzing naar ‘het huis mijns Vaders’ impliceert dat Christus een plaats in de hemel aan het voorbereiden was om gelovigen daarin te laten wonen. Om de betekenis van de woorden van onze Heer in deze verzen te kunnen begrijpen, is het van essentieel belang om eerst een paar basisvragen te stellen: “Tot wie waren deze woorden gericht? Welke boodschap wilde Jezus overbrengen met zijn uitspraak in Johannes 14:2, “In het huis mijns Vaders zijn vele woningen”? Hoe is het mogelijk dat een huis ‘woningen’ heeft? Wat bedoelde Hij met zijn uitspraak: “Ik ga heen om u plaats te bereiden”? En tenslotte, wat bedoelde Jezus met zijn woorden: “Ik kom weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben”?

Dit zijn cruciale vragen die om een eerlijk antwoord vragen. Als ze genegeerd worden, kunnen ze tot een aantal verkeerde conclusies leiden. Het was absoluut niet de bedoeling van Christus om de gedachte naar voren te brengen dat Hij naar de hemel ging om een aantal woningen voor gelovigen te bouwen. De uitdrukking “het huis mijns Vaders” is een figuurlijke uitdrukking die wordt gebruikt om het domein van onze God te beschrijven, dat zowel de hemel als de aarde omvat. In zijn gebed bij de inwijding van de tempel verklaarde Salomo: “Zou God dan waarlijk op aarde wonen? Zie, de hemel, zelfs de hemel der hemelen, kan U niet bevatten, hoeveel te min dit huis dat ik gebouwd heb.” (I Kon.8:27). Besef dat God oneindig is en het universum vult. Hij is aanwezig in alle gebieden van de schepping. God kan ervoor kiezen om overal te zijn, wanneer Hij maar wil.

U moet begrijpen dat in de tijd waarin Christus als mens op aarde was de *OIKOS*, of tempel, veel meer was dan een indrukwekkend gebouw. Het was hier in Jeruzalem op het Vernieuwingsfeest dat “Jezus wandelde in de tempel, in de zuilengang van Salomo” (Johannes 10:22-23). Dat was een spectaculair bouwwerk. Het was daar dat Petrus en Johannes samen de tempel binnengingen, waar een man werd gedragen die van de schoot zijner moeder aan verlamd was en die “zij dagelijks bij de poort van de tempel [zetten], genaamd de Schone, om een aalmoes te vragen van de tempelgangers” (Hand.3:2). Het was binnen de grenzen van dit prachtige bouwwerk, dat het toneel van grote activiteit was geworden waarin veel essentiële functies voor het godsdienstige leven van Israël werden uitgevoerd. We moeten ons nu afvragen hoe de verwijzing naar “het huis mijns Vaders” zich verhoudt tot onze uitleg van Johannes 14:1-3? De term “het huis mijns Vaders” in Johannes 14:2 luidt in het Grieks: *EN TĒ OIKIA TOU PATROS*. Wat de aanhangers van opname-leer hebben gedaan is de uitdrukking in Johannes 14:2 zo

interpreteren dat deze uitsluitend verwijst naar de plaats die in de Schrift “hemel” wordt genoemd. Ze hebben gemakshalve het feit genegeerd dat deze identieke Griekse zin ook voorkomt in Johannes 2:16, waar Christus zei: “maakt het huis mijns Vaders niet tot een verkoophuis.” Die tekst verwijst duidelijk naar de tempel te Jeruzalem.

Allereerst moeten we begrijpen dat de bredere context van Johannes 14 de hoofdstukken 13-17 omvat. Wijlen Charles Welch wees erop dat deze hoofdstukken een organische eenheid vormen, “en dat veel van het onderwijs uit de eerste vier hoofdstukken wordt uitgedrukt in de sublieme volheid van het vijfde.” Als we de inhoud van deze vier hoofdstukken zorgvuldig onderzoeken, zal blijken dat ze werden uitgesproken vlak voor het feest van het Pascha, “toen Jezus wist, dat zijn ure gekomen was om uit deze wereld over te gaan tot de Vader” (Joh.13:1). Tijdens dit plechtige feest maakte Hij duidelijk dat Hij spoedig zijn tocht naar het kruis zou maken. In Johannes 14:2 stelde Jezus duidelijk: “Ik ga heen om u plaats te bereiden.” De aanhangers van de opname-leer hebben twee belangrijke feiten vergeten. Het eerste is dat de woorden in Johannes 13-17 direct tot de twaalf discipelen werden gesproken. Spoedig zou dat aantal worden teruggebracht tot elf als gevolg van de afvalligheid van Judas Iskariot, wiens positie later werd ingenomen door Mattias (Hand.1:24-26). Ten tweede is er het onweerlegbare feit dat Christus op het punt stond om naar het kruis te gaan. Ook al zou Jezus Christus spoedig fysiek opvaren naar de hemel (na zijn opstanding), toch is dat niet de boodschap van Johannes 14:2-3. Wat mensen over het algemeen niet hebben begrepen is het feit dat Christus spoedig de lijdensweg van het kruis zou ondergaan, zoals in Jesaja 53 was voorspeld. Door middel van zijn offerdood zou ieder van deze uitverkoren discipelen (die apostelen zouden worden) verzekerd zijn van zowel de gave van het eeuwige leven, als ook van een positie van verheven bediening in het Koninkrijk van God.

Hoewel ik het belang van de inwonende aanwezigheid van Christus erken, is het heel belangrijk te onthouden dat het woord (*MONĒ*) in Johannes 14:2 in de meervoudsvorm wordt weergegeven als “woningen”. Wat Jezus in dit gedeelte onderwees is dat er **IN HET UITGESTREKTE RIJK VAN ZIJN KOMENDE KONINKRIJK “VELE WONINGEN” ZOUDE ZIJN**. Het leert ons niet dat er in de hemel ontelbare woningen voor de gelovigen zouden zijn, maar veeleer dat er vele posities van verheven dienstbaarheid zouden zijn die mensen zouden vervullen namens de Rechter over de hele aarde – zij die deel uitmaken van de KoninkrijkSEKKLESIA. De apostel Paulus zinspeelde hierop in Efeze 4:10-11, waar hij sprak over de Heer die “is opgevaren ver boven alle hemelen”. Dit is een duidelijke verwijzing naar de verheven posities die mensen zullen hebben in het Koninkrijk van God. Christus sprak niet over een “opname van mensen”, maar Hij zette zijn bedoeling uiteen om deze discipelen een gegarandeerde plaats van speciale dienst onder Gods heerschappij te geven. De aanhangers van de opname-leer hebben deze heerlijke boodschap die tot de apostelen werd gesproken en de beschrijving “het huis mijns Vader” gemaakt tot “alle gelovigen naar de hemel brengen”; de term “woning” tot luxe herenhuizen⁷; de uitspraak “Ik ga heen om u plaats te bereiden” tot “Jezus ging naar de hemel”; de belofte “Ik kom weder en zal u tot Mij nemen” tot “de aanstaande opname van de gemeente”. Dit is slordige exegese en gaat volledig voorbij aan de heerlijke toekomst van de apostelen van Christus. Deze opname-mentaliteit verdraait de waarheid van God op grove wijze en stuurt miljoenen onschuldige mannen en vrouwen in de duisternis. De mensen die deze valse leerstelling promoten zouden zich moeten schamen omdat ze de waarheid niet aanmoedigen en de Heer van hun verlossing niet verheerlijken.

Opname en de Grote Verdrukking: wie, wat, waarom en wanneer?

In ‘de rede over de laatste dingen’ liet Jezus weten: “Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal.” (Matt.24:21). Dat er een tijd van grote verdrukking zal zijn, valt niet te ontkennen; maar de uitspraak van onze Heer roept een aantal vragen op die betrekking hebben op het karakter en het doel van deze gebeurtenis. Zonder enige twijfel beweert het overgrote deel van mensen die zeggen te geloven in Christus en een aantal veronderstelde Bijbelgeleerden dat deze gebeurtenis nu op het punt staat over de mensheid los te

⁷ ‘Mansions’ (herenhuizen, of landhuizen) in de door Ribbens gebruikte *King James Version*.

barsten en een ongelooflijke periode van menselijk lijden met zich mee zal brengen. Het wordt door sommige mensen afgeschilderd als een scenario waarin God zijn opgekropte woede over de mensheid zal uitstorten.

Dr. Mark Bailey, president van het *Dallas Theological Seminary*, schrijft: “Het zal het donkerste uur in de geschiedenis van de mensheid zijn, voor de wereld en voor Israël” (*The Road To Armageddon*). Deze ideeën komen voort uit de veronderstelde betekenis van het Griekse woord *THLIPSIS*, dat vertaald is met “verdrukking”. Otis Q. Sellers stelde dat deze term “uit het Woord van God is gelicht, opgesmukt met alle mogelijke onbeschaafde opvattingen over wrede marteling en vervolgens op mystieke manier gebruikt ter ondersteuning van welke buitensporige bewering dan ook van de hedendaagse profeten van het laatste oordeel” (*Seed & Bread, De grote verdrukking*, SB039).⁸ Een van de grootste zorgen van de aanhangers van de opname-leer is: “Zal de gemeente door de Grote Verdrukking gaan?” Het wordt bijna algemeen erkend dat welke betekenis mensen ook aan die periode toekennen, over de hele wereld verwacht wordt dat dit werk van God nu elk moment kan gaan plaatsvinden. In de loop van dit hoofdstuk zullen we verschillende specifieke kwesties behandelen die van directe invloed zijn op dit onderwerp. We moeten de volgende vragen stellen: “Wanneer in de tijd zullen deze dingen plaatsvinden?” “Wie zijn de onderwerpen van deze tijd van verdrukking?” “Wat is het karakter van deze gebeurtenis?” “Waarom laat God de mensen deze tijd van verdrukking doormaken?”

Om de betekenis van deze tijd van verdrukking te begrijpen, moeten we beseffen hoe deze gebeurtenis zich verhoudt tot het algemene plan en doel van God. Als deze gebeurtenis nu op het punt staat te beginnen, is er dan iets wat God op dit moment aan het doen is dat deze gebeurtenis zal bespoedigen? Het is mijn onwrikbare overtuiging dat de mensheid op dit moment in de nadagen van de Bedeling der Genade leeft. Zoals ik eerder heb gezegd, geloof ik dat God nu een verslag aan het schrijven is van de genade die wezenlijk is voor zijn karakter door middel van de huidige Bedeling der Genade. Het gevolg van deze goddelijke activiteit is dat elke man, vrouw en kind ontvanger is geworden van de liefde en het mededogen van God. Gods genade heeft gezegevierd in de levens van mensen. Dit lange betoon van genade had een begin en zal een einde hebben. Maar “hoe” en “waarom”? Het is mijn stellige overtuiging dat Gods huidige Bedeling der Genade zal eindigen als het directe gevolg van Gods tussenkomst.

Tijdens de laatste dagen van het leven van de apostel Paulus maakte hij een verraderlijke zeereis van de haven van Caesarea naar Rome. Paulus voer in gezelschap van enkele andere gevangenen en vanuit nautisch oogpunt was dit het verkeerde seizoen om zo’n reis te ondernemen. Lucas liet weten dat “door het vele tijdverlies de vaart reeds bedenkelijk werd, daar ook de vasten reeds achter de rug was, waar-schuwde Paulus hen met deze woorden: Mannen, ik zie, dat de vaart met ongerief en grote averij gepaard zal gaan, niet alleen wat lading en schip, maar ook wat ons leven aangaat” (Hand.27:9-10). “Maar kort daarop sloeg vandaar een stormwind neer, de zogenaamde Eurakylon; en toen het schip werd meegesleurd en de kop niet in de wind kon houden, moesten wij het opgeven en dreven weg.” (Hand.7:14-15). Het lijkt erop dat het geweld van de wind zodanig was dat ze de controle verloren en krachtige maatregelen moesten treffen om een totale catastrofe te voorkomen. “En toen zich verscheidene dagen zon noch sterren vertoonden, en zwaar noodweer ons bedreigde, werd ons tenslotte alle hoop op redding benomen” (Hand.27:20).

Als we nadenken over de extreme gevaren van deze reis van Paulus, worden we herinnerd aan de grote gevaren waar de mensheid vandaag de dag mee te maken heeft. Sterker nog, nu de mensheid wordt opgeroepen om te varen op de zee van dit grote gevaar (de 21^e eeuw), worden we ons bewust van de ernst van de tijden waarin we nu leven. Begrijp dat “toen zich zon noch sterren vertoonden” tijdens Paulus’ reis, een grote ramp zeer voor de hand lag. Het woord “vertoonden” in Hand.27:20 is de vertaling van het Griekse woord *EPIPHAINŌ*. Ditzelfde woord staat ook in Titus 2:11 waar we lezen: “Want de genade Gods is **VERSCHENEN**, heilbrengend voor alle mensen.” In dit gebruik is het niet moeilijk te begrijpen dat het hoofdkenmerk van dit woord het element van gered en bewaard worden bevat. Beseef dat in die oude tijden mensen die de open zeeën bevoeren geen navigatiehulpmiddelen hadden om te

⁸ Zie <https://lachairoi.org/sandb/all>

waarschuwen voor naderend onheil. Daarom was het verschijnen van de zon en de sterren cruciaal voor het behoud van de mens. Op dezelfde manier worden we nu geconfronteerd met een wereldwijde storm. De wolken van de duisternis liggen zwaar op de mensheid. De opkomst van terrorisme en onbeschaafdheid van de volken lijken elke echte hoop voor de mensheid op verlossing te doven.

Wat kan de mensheid dan verwachten? Is het wat zoveel mensen “de opname” noemen, of is het de hoop op de ingreep van God? Paulus heeft duidelijk gemaakt dat we moeten “verwachten de zalige hoop en (namelijk) de verschijning (*EPIPHANEIA*) der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus” (Titus 2:13). Dit is de zonnestraal van God die de duisternis van deze laatste dagen van genade zal doordringen. De profeet Jesaja zei: “Want zie, duisternis zal de aarde bedekken en donkerheid de natiën, maar over u zal de HERE opgaan en zijn heerlijkheid zal over u gezien worden” (Jes.60:2). De aanhangers van de opname-leer zeggen dat de hoop van de mensheid ligt in een geheime opname van de gemeente. Zij die de opname zien vóór het toekomstige 1000-jarig Vrederijk geloven dat de hoop van de mensheid ligt in de belofte van de ingreep van God. Dit feit is van groot belang omdat het uitlegt wat de mensheid achtereenvolgens uit Gods hand kan verwachten. Het is niet de opname, noch Armageddon, noch nucleaire vernietiging van de mensheid, maar God die de aarde binnenstroomt en verlicht. We weten niet hoe lang het nog zal duren voordat dit zal gebeuren. Maar van één ding kunnen we absoluut zeker zijn: God zal spreken vanuit de hemel en de mensheid voeren in een periode van bijna vijf eeuwen van ongekende vrede, rust, gezondheid, vreugde en leven.

Met deze gedachten voor ogen stellen we de vraag: “Hoe verhoudt de impact van de ingreep van God zich tot de Grote Verdrukking waarover onze Heer spreekt in Mattheüs 24:21?” Allereerst moeten we beseffen dat de mensheid als geheel op het punt staat een leerschool binnen te gaan. Met de woorden van Jesaja: “... want wanneer Uw oordelen op aarde zijn, zullen de bewoners van de wereld gerechtigheid leren” (Jes.26:9). De Psalmdichter David verklaarde: “Goed en waarachtig is de HERE; daarom onderwijst Hij de zondaars aangaande de weg. Ootmoedigen (onderdanigen) doet Hij wandelen in het recht, en Hij leert ootmoedigen zijn weg” (Psalm 25:8-9). Dit verwijst naar een toekomstige tijd in het leven van de volken waarin zondaars rechtstreeks onderwezen zullen worden door de heilige Geest van God. Nooit heeft zich iets van deze omvang voorgedaan. Dit proces van onderricht van zondige mensen zal een universele ervaring worden. De mensheid, mannen en vrouwen van elke etnische achtergrond, zal Gods leerschool binnengaan met het gevolg dat geen mens die op aarde leeft er niet in zal slagen om een basiskennis van Gods waarheden te verwerven.

De absolute noodzaak dat God de mensen gaat verlichten en onderwijzen, is overweldigend geworden. Om de diepte van het huidige ernstige gevaar te verklaren, is het noodzakelijk te begrijpen hoe ver de mensen zijn afgedreven van de waarheid van God. In een recent boek, getiteld *Here I Stand*, van een emeritus bisschop van de Episcopale Kerk, John Shelby Spong, uit Newark, New Jersey, zet hij een lijst van twaalf stellingen uiteen om zijn concept van een nieuwe christelijke hervorming te definiëren. Hieronder volgen enkele van zijn stellingen:

1. “Theïsme, als een manier om God te definiëren, is dood. God kan niet langer geloofwaardig opgevat worden als een bovennatuurlijk machtig wezen dat boven de lucht woont en bereid is om periodiek de menselijke geschiedenis binnen te vallen om de goddelijke wil op te leggen. Het meeste theologische gepraat over God is vandaag de dag dus zinloos, tenzij we een nieuwe manier vinden om met God te praten.”
Deze uitspraak weerspiegelt de diepte van de huidige geestelijke verdorvenheid onder de mensen.
2. “Omdat God niet langer in theïstische termen kan worden opgevat, wordt het onzinnig om te proberen Jezus te begrijpen als de incarnatie van de theïstische godheid. De christologie van de eeuwen is dus failliet.”
Dit zijn de woorden van iemand die Christus verwerpt.
3. “De maagdelijke geboorte opvatten als letterlijke biologie, maakt de goddelijkheid van Christus, zoals traditioneel begrepen, onmogelijk.”
Dit is een voorbeeld van een man die openlijk en opstandig de godheid van Jezus Christus verwerpt.

4. "De wonderverhalen van het Nieuwe Testament kunnen in een post-Newtoniaanse wereld niet langer geïnterpreteerd worden als bovennatuurlijke gebeurtenissen uitgevoerd door een vleesgeworden godheid."
Deze uitspraak ontkent de macht van God om wonderen te verrichten.
5. "Het idee van het kruis als het offer voor de zonden van de wereld is een barbaars idee gebaseerd op primitieve opvattingen over God dat verworpen moet worden."
Dit is een flagrante afwijzing van het offer van Jezus Christus aan het kruis van Golgotha.
6. "Opstanding is een actie van God die Jezus heeft verheven in de betekenis van God. Het kan daarom geen fysieke opwekking zijn die binnen de menselijke geschiedenis plaatsvindt."
De apostel Paulus verklaarde: 'Immers, indien er geen doden opgewekt worden, dan is Christus ook niet opgewekt; en indien Christus niet is opgewekt, dan is uw geloof zonder vrucht, dan zijt gij nog in uw zonden. Dan zijn ook zij, die in Christus ontslapen zijn, verloren. Indien wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen' (I Cor.15:16-19). Dit zou het ellendige lot van de mensen zijn, ware het niet dat de doden worden opgewekt.
7. "De hoop op leven na de dood moet voor altijd gescheiden worden van de mentaliteit gedragscontrole, beloning en straf. De kerk moet daarom haar vertrouwen in schuld als de drijfveer voor het gedrag loslaten."
Deze man wil zichzelf niet zien als een zondaar die gered is door Gods genade. Deze verklaring van ongelooft is rechtstreeks en openlijk in tegenspraak met de woorden van onze Heer in Johannes 3:36: "Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven; doch wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem."

Deze zeven stellingen, opgesteld door een bisschop van de kerk die Christus afwijst, illustreren de enorme taak die God op zich zal nemen als Hij de aarde binnenstroomt om de mensheid te verlichten. God zal eindelijk een einde maken aan de duisternis die nu op aarde heerst. Dit leerproces zal de structuur van de samenleving volledig veranderen. Het opleggen van dit goddelijke leerproces zal de volledige uitroeiing van de leugens tot gevolg hebben die door veel van de huidige geestelijken worden verspreid. Het zal resulteren in de creatie van nieuwe muziek, nieuwe literatuur en een compleet nieuw begrip van de wereld waarin we leven. Het doel van het onderwijzen van de oordelen van God is om de mensheid te voorzien van een kennis van de dingen die betrekking hebben op het karakter van God. In de woorden van de apostel Johannes: "Dit nu is het eeuwige leven (leven dat uit God stroomt), dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en (ook) Jezus Christus, die Gij gezonden hebt" (Joh.17:3). Niemand die het voorrecht heeft om in het Koninkrijk van God te leven, zal de mogelijkheid ontberen om over de dingen van God te leren vanwege een ondermaats intellect, een slechte gezondheid, sociale onrechtvaardigheid of negatieve invloeden.

De barrières om over God te leren zullen ophouden te bestaan. Alleen God is in staat om mensen tot kennis van Zichzelf te brengen. Dit ontzagwekkende werk van God zal een doorslaand succes worden. Het is moeilijk voor mensen die in deze laatste dagen van de Bedeling der Genade leven om de omvang van dit belangrijke werk volledig te waarderen of te bevatten. De profeet Habakuk verklaarde: "Want de aarde zal vol worden van de kennis van des HEREN heerlijkheid, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken" (Hab.2:14).

De vraag die we nu moeten beantwoorden is hoe dit programma van God zal eindigen. Indien mogelijk moeten we onze gedachten projecteren naar de 26^e eeuw. Tegen die tijd zijn er 490 jaren verstreken, ervan uitgaande dat de tijd van Gods ingrijpen in de 21^e eeuw ligt is in dat scenario de tijd gekomen waarop de Dag des Heren zal aanbreken. De langverwachte profetische gebeurtenissen in verband met Daniëls zeventigste week staan op het punt werkelijkheid te worden. Miljarden mensen die dan op aarde leven, zullen door God zelf zijn onderwezen. Terwijl God de zijn restricties opheft die Hij de mensheid zo'n vijf eeuwen lang heeft opgelegd, doet zich een grote confrontatie voor tussen het "beest" en het Israëlsche volk. De satan voelt dat zijn tijd beperkt is en dat dit zijn laatste kans is om het volk Israël, met wie God Zich gedurende het hele Koninkrijk van God openlijk heeft vereenzelvigd, te vernietigen. Deze cruciale gebeurtenissen in verband met de profetie van Daniël beginnen zich te ontploegen. Aan het begin van de laatste week, of periode van zeven jaar, verschijnt het beest op het toneel

en sluit een verbond met Israël. Hij wordt beschreven in Daniël 9:26-27: "... het volk van een vorst die komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten... En hij zal het verbond voor velen zwaar maken, een week lang; in de helft van de week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden; en op een vleugel van gruwelen zal een verwoester komen..." Hij wordt verder beschreven in Daniël 11:36 als "de koning zal doen wat hem goeddunkt; hij zal zich verhovaardigen en zich verheffen tegen elke god, zelfs tegen de God der goden zal hij ongehoorde woorden spreken, en hij zal voorspoedig zijn, totdat de maat van de gramschap vol is; want wat vastbesloten is, geschiedt."

Het is onmogelijk het feit verkeerd te begrijpen dat dit wezen dezelfde is als "de mens der wetteloosheid" die geopenbaard zal worden, "de zoon des verderfs; de tegenstander, die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet, zodat hij zich in de tempel Gods zet, om aan zich te laten zien, dat hij een god is" (II Thess.2:3-4). Daniël 12:11 voegt hieraan toe: "En van de tijd af dat het dagelijks offer wordt gestaakt en een gruwel wordt opgericht, die verwoesting brengt, zijn het duizend tweehonderd en negentig dagen." Dit vertaalt zich in een periode van drieënhalf jaar plus een periode van 30 dagen. Dat is precies de tijd die begint met de bezetting van de tempel door het beest of zoals Paulus uitlegde, "de mens der wetteloosheid", plus een tijdsperiode van 30 dagen die in de Schrift bekend staat als de tijd van de gramschap (zie het boekje van de auteur getiteld, MSS004 - *Mattheüs 24 en de voleinding van de AIOON*, schema 2).

Het begin van deze 1.290 dagen komt overeen met het midden van Daniëls zeventigste week. Het komt ook precies overeen met de woorden van onze Heer in Mattheüs 24:15-16: "Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan - wie het leest, geve er acht op - laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen." Dit arrogante satanische wezen kan niemand anders zijn dan het individu dat wordt genoemd in Daniël 9:26-27 en opnieuw in 11:36. Het tijdstip en de verschijning van die mens der wetteloosheid komt precies overeen met de woorden van onze Heer in Mattheüs 24:21: "Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal." Het is voor mij absoluut verbazingwekkend dat die veronderstelde Bijbelgeleerden zo'n grote moeite hebben om te begrijpen wanneer het begin van de verdrukking zal zijn in de volgorde van de gebeurtenissen. Het is ook verbazingwekkend om te zien dat deze tijd van verdrukking onmogelijk binnen onze levensverwachting kan plaatsvinden. De dag van Jakobs benauwdheid of de Grote Verdrukking zal niet eerder beginnen dan de dag waarop de mens der wetteloosheid de heiligste plaats op aarde zal binnendringen. Dit werpt de vraag op welk doel die tijd van verdrukking zal dienen. Wat de reikwijdte van deze belangrijke gebeurtenis betreft, weten we uit Openbaring 3:10 dat dit is "de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen."

Het zelfstandig naamwoord "verzoeking" is een vertaling van het Griekse woord *PEIRASMOS*. Het komt 21 keer voor in het Nieuwe Testament. Dit woord komt voor in Lucas 22:28, waarin Jezus tegen zijn discipelen zegt: "Gij zijt het, die steeds bij Mij gebleven zijt in mijn verzoeking." Dit was geen aansporing om kwaad te doen, maar om de beproeving te ervaren die Hem overkwam vanwege een specifieke situatie. Laat me dit illustreren. We weten uit Lucas 11:16 dat Jezus door de Farizeeën werd verzocht. Hij werd ervan beschuldigd dat Hij duivels utdreef door de macht van Beëlzebub (de satan). Jezus had deze leugenachtige Farizeeën onmiddellijk kunnen neerslaan, maar Hij koos ervoor om dat niet te doen. Bij weer een andere gelegenheid werd Jezus "veertig dagen verzocht (...) door de duivel. En Hij at niets in die dagen en toen zij voorbij waren, kreeg Hij honger. "En de duivel zeide tot Hem: Indien Gij Gods Zoon zijt, zeg dan tot deze steen, dat hij brood worde. En Jezus antwoordde hem: Er staat geschreven: Niet alleen van brood zal de mens leven." (Lukas 4:2-4). Jezus had hem direct kunnen vernietigen, maar omdat Hij de Here God van hemel en aarde is, gaf Jezus niet toe aan deze verzoeking. Johannes de Doper zei: "Brenge dan vruchten voort, die aan de bekering beantwoorden. En gaat niet bij uzelf zeggen: Wij hebben Abraham tot vader; want ik zeg u, dat God bij machte is uit deze stenen Abraham kinderen te verwekken" (Lukas 3:8). Omdat Christus dit wonder kon verrichten, had Hij net zo goed kunnen bevelen dat "deze steen tot brood gemaakt worde" (Lukas 4:3). Paulus herinnerde de gelovigen in Corinthe eraan: "Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking

ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt" (I Corinthe 10:13). Met Christus aan onze zijde kunnen we zware verzoeken doorstaan en toch overwinnen.

Als zowel het Griekse werkwoord *PEIRAZŌ* als het zelfstandig naamwoord *PEIRASMOS* worden onderzocht, zal dat de overtuiging opleveren dat de basisgedachte die in deze woorden besloten ligt "toetsen" of "bewijzen" betekent. Als de mensheid de Grote Verdrukking binnengaat, kan elke levende man, vrouw en kind verwachten getoetst te zullen worden aangaande hetgeen ze door Gods hand geleerd hebben gedurende de vijf eeuwen van de Aionische Tijden. Mensen die door God zijn onderwezen, zullen tot nieuwe niveaus van begrip en kennis zijn gestegen. Het is ondenkbaar te concluderen dat de mensen geen beter inzicht hebben verkregen in wat zonde, gerechtigheid en oordeel is in Gods ogen.

De Grote Verdrukking is niet iets waar mensen bang voor hoeven te zijn. Aanhangers van de opname-leer hebben een concept van de Grote Verdrukking gecreëerd waarin God gewelddadig en toornig optreedt om de onbekeerlijke mensheid te vernietigen, dat wil zeggen: iedereen is behalve zij. Wat God in werkelijkheid zal doen is mensen onderwijzen en dan de mensheid onderwerpen aan een tijd van toetsing om vast te stellen wat ze hebben geleerd over Gods oordelen. Deze gebeurtenis, die "de Grote Verdrukking" wordt genoemd, zal een tweeledig doel dienen. Het eerste is er een waarin miljarden mensen de heilzame gevolgen zullen hebben ervaren van het feit dat ze door God zijn onderwezen. Het tweede, en in zekere zin het meest cruciale, heeft betrekking op de houding van de mensen en hun reactie op Israëls aanwezigheid op aarde in die tijd. Besef dat tegen de tijd dat de Grote Verdrukking werkelijkheid wordt, de instructies van God aan zijn discipelen zoals vermeld in Mattheüs 28:18-20 uitgevoerd zullen zijn. Jezus instrueerde zijn discipelen met de woorden: "Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen (identificeert hen) in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld (aioon)" (Matt.28:18-20). Dit wijst op de succesvolle bediening van de apostelen van Jezus Christus.

God heeft Abraham beloofd: "Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken, en gij zult tot een zegen zijn" (Gen.12:2). Tegen de tijd dat deze belofte vervuld is, zal Israël een middelaarsvolk zijn geworden om de glorie van de God van de heerschappij te verheerlijken. Zijn prominente plaats op aarde, nu ze de Grote Verdrukking ingaat, is een voorbeeld van het gevolg van Gods interventie en van God die openlijk werkt voor dat bevoorrechte volk. Toen de profeet Micha over die tijd sprak, zei hij: "En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des HEREN vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En volkeren zullen derwaarts heenstromen, en vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des HEREN, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem" (Micha 4:1-2).

Israël heeft deze verheven status nog nooit genoten. Wat een ontzagwekkend gezicht zal dit zijn als mensenmassa's naar Jeruzalem toestromen om onderwezen te worden in de wegen van de Here God van Israël. Dit ontzagwekkende werk van God is slechts één van de duizenden die zullen worden voltooid voorafgaand aan de *PAROUSIA* van Jezus Christus. Na zijn triomfantelijke opstanding uit de dood "trad Jezus naderbij en sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. Gaat dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb. En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld" (Matt.28:18-20). De enorme omvang van dit werk tart elke beschrijving. Het is duidelijk dat dit grote werk van God nog nooit is volbracht. De huidige rol van Israël ten opzichte van de volken is volkomen anders dan dit ontzagwekkende werk van God. Het kan niet worden vervuld zonder de letterlijke vervulling van een Nieuw Verbond dat God met de huizen van Israël en Juda zal sluiten (Jer.31:31-34).

Gezien de realiteit van deze onweerlegbare feiten maakt de Schrift de weg vrij om de noodzaak van de Grote Verdrukking te begrijpen. Denk aan de gelijkenis in Mattheüs 13:24-30, waar Hij zei: "Het Koninkrijk der hemelen komt overeen met iemand, die goed zaad gezaaid had in zijn akker. Doch terwijl de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide er onkruid overheen, midden tussen het koren, en ging

weg" (Matt.13:24-25). Deze gelijkenis beschrijft een toestand die op aarde zal heersen tegen het einde van het Koninkrijk van God. Het is absoluut niet van toepassing op onze levens in de laatste dagen van de Bedeling der Genade. Na de verkondiging van deze gelijkenis "kwamen zijn discipelen bij Hem en zeiden: Maak ons de gelijkenis van het onkruid in de akker duidelijk. Hij antwoordde en zeide: Die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen; de akker is de wereld; het goede zaad, dat zijn de kinderen (zonen) van het Koninkrijk; het onkruid zijn de kinderen (zonen) van de boze; de vijand, die het gezaaid heeft, is de duivel; de oogst is de voleinding der wereld; de maaiers zijn de engelen. Zoals nu het onkruid verzameld wordt en met vuur verbrand, zo zal het gaan bij de voleinding der wereld (aioon)." (Matt.13:36-40).

Nogmaals, laat het absoluut duidelijk zijn dat deze gelijkenis geen beschrijving is van hoe het leven in de laatste dagen van deze Bedeling der Genade zal eindigen. De uitdrukking "bij de voleinding der wereld" is de vertaling van de Griekse uitdrukking *EN TĒ SUNTELEIA TOU AIŌNOS* of "bij de voleinding van de aioon". Deze uitdrukking beschrijft de climax van de gebeurtenissen als de mensheid Daniëls zeventigste week nadert. Zodra God zijn restricties opheft, waarover Paulus spreekt in II Thessalonicenzen 2:6-9, begint zich een geheel nieuw scenario te ontwikkelen. De satan, die een reeks verpletterende nederlagen heeft geleden, krijgt van God opnieuw toestemming om zijn machtige invloed uit te oefenen. Tegen die tijd is de satan zich volledig bewust van de enorme status van het volk Israël in de wereld. Dit kan onmogelijk betrekking hebben op de huidige tijd waarin wij leven. De tijd van Jakobs benauwdheid breekt in volle hevigheid aan. In het boek Openbaring wordt ons verteld: "En de vrouw (Israël) vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden" (Openb.12:6). Deze gebeurtenis komt overeen met de woorden van Mattheüs 24:16, waar ons wordt verteld: "laten dan wie in Judea zijn, vluchten naar de bergen." Hoewel deze instructies specifiek betrekking hebben op het volk van Israël dat in Judea woont, zullen er ook Godvrezende Israëlieten verspreid zijn over de aarde.

Over de voorbereiding op de slag bij Armageddon lezen we in Joël: "Ik zal alle volken verzamelen en afvoeren naar het dal van Josafat, en Ik zal aldaar met hen in het gericht treden ter oorzaak van mijn volk en van mijn erfdeel Israël, dat zij onder de volken verstrooid hebben, terwijl zij mijn land verdeelden" (Joël 3:2). Openbaring legt uit: "En er kwam oorlog in de hemel; Michaël en zijn engelen hadden oorlog te voeren tegen de draak; ook de draak en zijn engelen voerden oorlog, maar hij kon geen standhouden, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden" (Openb.12:7-8). Bedenk dat tijdens het Koninkrijk der hemelen de satan, waarover hier gesproken wordt als "de draak", samen met zijn engelen in de hemel zal blijven. Het wordt echter kristalhelder dat de engel Michaël, waarover in Openbaring 12:7 wordt gesproken, dezelfde is waarover in Daniël 12:1 spreekt. In die zeer belangrijke tekst wordt ons verteld: "Te dien tijde zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan, tot op die tijd toe. Maar in die tijd zal uw volk ontkomen: al wie in het boek geschreven wordt bevonden." Er kan absoluut geen twijfel over bestaan dat de gebeurtenis waarover in Daniël 12 spreekt dezelfde is als in Openbaring 12.

Tijdens deze confrontatie "werd de grote draak (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem" (Openb.12:9). Eindelijk zal Christus zegevieren over dit sinistere wezen: "En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is verschenen het heil en de kracht en het koningschap van onze God en de macht van zijn Gezalfde; want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is nederge worpen" (Openb. 12:10). Tegelijkertijd zegt de apocalyptische ziener: "Daarom, verheugt u, gij hemelen en wie daarin wonen. Wee de aarde en de zee, want de duivel is tot u nedergedaald in grote grimmigheid, wetende, dat hij weinig tijd heeft. En toen de draak zag, dat hij op de aarde was geworpen, vervolgde hij de vrouw, die het mannelijke kind gebaard had. En aan de vrouw werden de twee vleugels van de grote arend gegeven om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij (Israël) onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd en tijden en een halve tijd" (Openb.12:12-14).

Hoewel de satan en zijn engelen vastbesloten zijn om het volk Israël te vernietigen, zullen zij een verbijsterende nederlaag lijden. God is vastbesloten om zijn volk en de hele mensheid te behouden. We worden herinnerd aan de woorden van de Psalmddichter David die stelde: “De HERE is uw Bewaarder, de HERE is uw schaduw aan uw rechterhand. De zon zal u des daags niet steken, noch de maan des nachts. De HERE zal u bewaren voor alle kwaad, Hij zal uw ziel bewaren. De HERE zal uw uitgang en uw ingang bewaren van nu aan tot in eeuwigheid” (Psalm 121:5-8). Gods bewaring van Israël wordt ook duidelijk aangekondigd in de woorden van Mozes: “Wanneer het u bang zal zijn en in de toekomst al deze dingen u zullen overkomen, dan zult gij u bekeren tot de HERE, uw God, en naar Hem luisteren. Want de HERE, uw God, is een barmhartig God, Hij zal u niet verlaten noch u verderven en Hij zal niet vergeten het verbond met uw vaderen, dat Hij hun onder ede bevestigd heeft” (Deut.4:30-31).

Tijdens de verdrukking zal Israël, dan over de hele wereld verstrooid, te maken krijgen met extreme fysieke ontberingen. Haar kwetsbare positie zal niet aan de aandacht van de volken ontsnappen. In het “oordeel over de schapen en de bokken” (Matt.25:31-46) zei Jezus: “Wanneer dan de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en al de engelen met Hem, dan zal Hij plaats nemen op de troon zijner heerlijkheid. En al de volken zullen vóór Hem verzameld worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, zoals de herder de schapen scheidt van de bokken” (Matt.25:31-32). Het proces van scheiding zal gebaseerd zijn op de manier waarop de volken tijdens de verdrukking Israël hebben behandeld. Hij vervolgt: “Dan zal de Koning tot hen, die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af. Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest, naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen” (Matt.25:34-36).

De behandeling van het volk Israël tijdens de Grote Verdrukking zal de beslissende factor zijn om de toekomst van het volk te bepalen. In die tijd zal de Koning de nalatige volken aan de linkerzijde toespreken en tot hen zeggen: “Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan” (Matt.25:40). Deze omstandigheden hebben nog nooit op aarde geheerst, maar dat zal wel gebeuren in de tijd van Jakobs benauwdheid. Als ik in die tijd leef, zie ik ernaar uit om iedereen van dienst te zijn die deel uitmaakt van dat bevoorrechte volk. Israëls aanwezigheid op aarde in die tijd zal een tijd zijn waarin de harten en gedachten van alle volken op de proef worden gesteld over de manier waarop het volk Israël wordt behandeld. De volken die het Israël welgezind zijn, zullen het eeuwige leven binnengaan. De volken die deze test niet doorstaan, zullen een eeuwige straf ondergaan, dat wil zeggen, ontneming van het leven op aarde tijdens de 1000-jarige heerschappij van Christus op deze aarde.

Het Davidisch Verbond, de Opname en de *PAROUSIA* van Jezus Christus

God heeft een triomfantelijke toekomst voor de mensheid gepland. Woorden schieten tekort om de heerlijkheden van die toekomstige dag te beschrijven. Die tijd wordt in de Bijbel beschreven als een periode van Gods heerschappij, of het Koninkrijk van God. Er heeft zich nooit iets voorgedaan dat vergelijkbaar is met die tijd. De effectuering van die dag zal ertoe leiden dat de Vader Zichzelf in en door de Heer Jezus Christus bekend zal maken aan de hele mensheid. Het begin van de Dag van Christus zal het definitieve einde betekenen van de Dag des Mensen. Er zal geen geleidelijke overgang zijn, maar het gevolg zijn van de openbaring van de heerlijkheid des Heren in het geopenbaarde Koninkrijk van God. Iedere man, vrouw en ieder kind op aarde zal onmiddellijk het effect ervaren als God gaat heersen.

Een ogenblikkelijke gave van volmaakte gezondheid zal een abrupt einde maken aan elk spoor van ziekte en dood: “Dan zullen de ogen der blinden geopend en de oren der doven ontsloten worden; dan zal de lamme springen als een hert en de tong van de stomme zal jubelen; want in de woestijn zullen wateren ontspringen en beken in de steppe” (Jes.35:5-6). De behoefte aan medische en geestelijke zorg zal er niet meer zijn. Ziekenhuizen, mortuaria en medische voorzieningen zullen worden opgeheven in het Koninkrijk van God. De zorgen van mensen om te moeten werken in het zweet huns

aanschijs zal niet langer een belastende ervaring zijn. Voor het eerst in de geschiedenis van de mensheid zal de mens zijn aandacht richten op het leren en kennen van de oordelen van God. De fascinatie van de mens voor de aandelenmarkt, de amusementsindustrie en de ontwikkeling en verspreiding van massavernietigingswapens zal onmiddellijk verdwijnen. God is niet van plan om de zegeningen van zijn bestuur te laten verwateren door de toewijding van mensen aan wereldse zaken.

Menselijke heerschappij zal wijken voor Gods heerschappij: “Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van de HERE der heerscharen zal dit doen” (Jes.9:6). Dat zijn de omstandigheden die tijdens de Aionische Tijden op aarde zullen heersen. Zij zullen het karakter van de Dag van Christus bepalen. Wat de aanhangers van de opname-leer niet hebben begrepen is dat deze heerlijke omstandigheden zullen komen vóór de *PAROUSIA* van Jezus Christus. Ze zullen voorafgaan aan zijn wederkomst naar de aarde. Als men niet begrijpt dat deze zegeningen de eerstkomende zijn voor de mensheid belemmert dat de waardering van deze wonderbaarlijke gebeurtenissen die leiden tot de vervulling van Daniëls zeventigste week. Deze gebeurtenissen, die na verloop van tijd zullen leiden tot de echte vervulling van I Thess.4:15-17, zijn de volgende op Gods profetische kalender. Zij zullen de letterlijke vervulling van het Davidisch verbond betekenen. De uitvoering van het Davidisch verbond zal niet alleen een grondig effect hebben op het volk Israël, maar op elk volk op aarde in die tijd. Geen volk op aarde zal de invloed van het Davidisch verbond ontgaan. II Samuël 7:4-17 toont de spectaculaire details van dit onvoorwaardelijke verbond. Deze waarheden zouden in het hart en de geest van elke gelovige in de Heer Jezus Christus moeten zijn verankerd.

De Heer zei door de profeet Nathan: “Nu dan, zo moet gij spreken tot mijn knecht, tot David: Zo zegt de HERE der heerscharen: Ik heb u gehaald uit de weide van achter de schapen, om vorst te zijn over mijn volk, over Israël, en Ik ben met u geweest overal waar gij gegaan zijt. Al uw vijanden heb Ik vóór u uitgeroeid. Ook zal Ik u een grote naam maken gelijk die van de groten der aarde” (II Sam.7:8-9). Davids succes en opkomst naar een vooraanstaande positie op aarde in die dag zal overweldigend zijn. Het woord “vorst” in vers 8 is een vertaling van het Hebreeuwse woord *NĀGID* en betekent iemand die zowel een vorst, een gouverneur als een leider is. De bevestiging van deze verheven rol laat Jesaja zien, waar de Heer zegt: “Neigt uw oor en komt tot Mij; hoort, opdat uw ziel leve; Ik zal met u een eeuwig verbond sluiten: de betrouwbare genadebewijzen van David. Zie, Ik heb hem tot een getuige voor de natiën gesteld, tot een vorst en gebieder der natiën” (Jes.55:3-4). David zal niet alleen een vorst en gebieder zijn over het volk Israël, maar over alle volken op aarde als hij eenmaal door God in macht is getroond. Zijn invloed zal over de hele wereld worden ervaren.

We weten uit de beschrijving van II Samuël 11-12 dat David tijdens zijn heerschappij betrokken is bij een grote zonde waarbij Uria de Hethiet, een onschuldige man en de echtgenoot van Batseba, in de strijd werd gedood. De Schrift zegt daarover: “de zaak, die David gedaan had, was kwaad in de ogen des HEREN” (II Sam.11:27). Na dit incident stuurde de Heer de profeet Nathan naar David om deze immorele daad aan de kaak te stellen. “Toen sprak David tot Natan: Ik heb tegen de HERE gezondigd. En Natan zeide tot David: De HERE heeft uw zonde vergeven: gij zult niet sterven, ofschoon gij door deze daad de vijanden des HEREN zeer hebt doen lasteren, - de zoon echter, die u geboren is, zal sterven” (II Sam.12:13-14). Wat een tragisch gevolg van de zonde van deze man. Na de dood van dit kind: “troostte David zijn vrouw Batseba; hij kwam tot haar en had gemeenschap met haar, zij baarde een zoon en hij noemde hem Salomo. De HERE nu had hem lief” (II Sam.12:24). Salomo was al wat ouder toen het volgende gebeurde: “Toen de dagen van Davids sterven naderden, gebod hij zijn zoon Salomo: Ik sta op het punt de weg der gehele aarde te gaan, wees gij nu sterk en toon u een man; en neem uw plicht jegens de HERE, uw God, in acht: wandel op zijn wegen en onderhoud zijn inzettingen, geboden, verordeningen en getuigenissen, zoals geschreven staat in de wet van Mozes, opdat gij spoedig volvoeren moogt alles wat gij doet en alles wat gij onderneemt, opdat de HERE het woord gestand moge doen, dat Hij aangaande mij gesproken heeft: Indien uw zonen op hun weg acht geven en in trouw, met hun gehele hart en met hun gehele ziel, voor mijn aangezicht wandelen, dan zal het u niet ontbreken aan een man op de troon van Israël... Toen ging David te ruste bij zijn vaderen en werd begraven in de stad Davids” (I Koningen 2:1-4, 10). Wat een heerlijke, maar nog onvervulde belofte van God!

Ongeveer 1.000 jaar na de dood van David zei Petrus: “Mannen broeders, men mag vrijuit tot u zeggen van de aartsvader David, dat hij èn gestorven èn begraven is, en zijn graf is bij ons tot op deze dag” (Hand.2:29). Hoewel deze woorden van Petrus zo’n 2.000 jaar geleden werden uitgesproken, nadert de dag waarop God David uit de dood zal opwekken om zijn verheven rol op aarde te vervullen als Gods gezalfde koning. Over die heerlijke dag lezen we: “Ik heb David, mijn knecht, gevonden, met mijn heilige olie heb Ik hem gezalfd; voor wie mijn hand tot steun zal zijn, ook zal mijn arm hem sterken... Ja, Ik zal hem tot een eerstgeborene stellen, tot de hoogste van de koningen der aarde. Voor altoos zal Ik jegens hem mijn goedertierenheid bewaren en mijn verbond zal voor hem vast blijven” (Ps.89:21-22, 28-29). Deze woorden van God laten duidelijk de machtige rol zien die David nog op aarde zal vervullen. Deze woorden zijn bijna 3.000 jaar geleden opgetekend; de tijd zal echter aanbreken waarin deze profetische woorden werkelijkheid zullen worden.

Toen Jeremia over die heerlijke dag sprak, zei hij: “geschieden zal het te dien dage, is de tijding van de Ene, de Omschaarde, dat ik zijn juk zal wegbreken van je schouder en je banden zal verscheuren; niet langer zullen vreemdelingen zich van hen bedienen; dienen zullen zijde Ene, hun God,- en David, hun koning die ik voor hen doe opstaan” (Jer.30:8-9, Naardense Bijbel 2024). De meeste mensen, inclusief de aanhangers van de opname-leer, hebben totaal niet begrepen dat het herstel en de wederoprichting van het volk Israël per definitie vóór de Dag des Heren moet plaatsvinden. In de laatste gebeden van David, de zoon van Jesse, lezen we: “zijn naam zal zijn tot in eeuwigheid (met betrekking tot de aïon) zolang als er de zon is, zal zijn naam van kind tot kind voortgeplant worden; en zij zullen in hem gezegend worden; alle heidenen zullen hem welgelukzalig roemen. Geloofd zij de HEERE God, de God Israëls, Die alleen wonderen doet. En geloofd zij de Naam Zijner heerlijkheid tot in eeuwigheid; en de ganse aarde worde met Zijn heerlijkheid vervuld. Amen, ja, amen” (Ps.72:17-19, St.Vert.). Wat een heerlijke dag zal dit zijn voor de hele mensheid! Helaas zijn we niet in staat om volledig de gevolgen te begrijpen die deze zegeningen op aarde zullen brengen.

Deze heerlijke waarheid wordt mooi weergegeven in de woorden van de Psalmddichter: “Wend het aangezicht van uw gezalfde niet af ter wille van David, uw knecht. De HERE heeft David een dure eed gezworen, waarop Hij niet terugkomt: Een van uw lijfelijke zonen zal Ik op uw troon zetten... Want de HERE heeft Sion verkoren, Hij heeft het Zich ter woning begeerd: Dit is mijn rustplaats voor immer, hier zal Ik wonen, want haar heb Ik begeerd. Haar voedsel zal Ik rijkelijk zegenen, haar armen zal Ik met brood verzadigen, haar priesters zal Ik met heil bekleden, haar vromen zullen vrolijk juichen. Daar (in Jeruzalem) zal ik voor David een hoorn doen uitspruiten, Ik zal voor mijn gezalfde een lamp bereiden; zijn vijanden zal Ik met schaamte bekleden, maar op hem zal zijn kroon blinken” (Ps.132:10-11,13-18). Deze ontzagwekkende zegeningen tarten elke beschrijving en moeten vóór de wederkomst van Christus worden vervuld. Geen wonder dat wanneer de “gruwel der verwoesting” in het Heilige wordt gezien, de toorn van God tegen dit satanische monster wordt geopenbaard.

Tijdens de zogenaamde ‘vergadering te Jeruzalem’ verhaalden de apostelen Paulus en Barnabas “wat al tekenen en wonderen God door hen onder de heidenen gedaan had. En nadat dezen uitgesproken waren, nam Jakobus het woord en zeide: Mannen broeders, hoort naar mij! Simeon (Petrus) heeft uiteengezet, hoe God van meet aan erop bedacht geweest is een volk voor zijn naam uit de heidenen te vergaderen. En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven staat: Daarna zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik weder opbouwen, en Ik zal haar weder oprichten” (Hand.15:12-16). De beschrijvende zin “zal Ik weder opbouwen” komt twee keer voor in vers 16. Het is een vertaling van het Griekse woord *ANOIKODOMEŌ*. Dit is de enige tekst waar dit woord voorkomt in het Nieuwe Testament. Deze tekst verwijst specifiek naar de oudtestamentische profetie van Amos: “Te dien dage zal Ik de vervallen hut van David weder oprichten, Ik zal haar scheuren dichten en wat daarvan is ingestort, overleind zetten; Ik zal haar herbouwen als in de dagen van ouds... Ik zal een keer brengen in het lot van mijn volk Israël: verwoeste steden zullen zij herbouwen en bewonen; wijngaarden zullen zij planten en de wijn ervan drinken; boomgaarden zullen zij aanleggen en de vrucht daarvan eten. Dan zal Ik hen planten in hun grond, en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit de grond die Ik hun gegeven heb, zegt de HERE, uw God” (Amos 9:11,14-15).

Voor het eerst in de geschiedenis van Israël zal dat volk stevig in zijn land worden geplant en genieten van fysieke veiligheid en een overvloed aan vrede. Wat een tegenstelling met het leven van de mensen die vandaag de dag in het land Palestina wonen. De realisatie van deze zegeningen is afhankelijk van de letterlijke vervulling van het Davidisch verbond. Het woord “hut” in Handelingen 15:16 is een vertaling van het Griekse woord *SKĒNĒ*. Het wordt figuurlijk gebruikt om een verblijfplaats aan te duiden, of meer precies, een centrum van leven of activiteit. Hoewel het woord oorspronkelijk “tent” betekende, werd het na verloop van tijd een “centrum van activiteit”, het toneel of de scène waarop iemands leven zich afspeelde. Zodra God handelt om het volk Israël opnieuw samen te stellen, zal er een geheel nieuw toneel van activiteit op aarde ontstaan. De profeet Jesaja zei daarover: “uw rechters zal Ik weer maken als weleer en uw raadsheren als in den beginne. Daarna zal men u noemen: stad der gerechtigheid, getrouwe veste” (Jes.1:26). De aanwezigheid van deze mensen op aarde in het Koninkrijk van God, zal een grondig effect hebben op elk mens in Israël. Jezus zei tot zijn twaalf apostelen: “Voorwaar, Ik zeg u, gij, die Mij gevolgd zijt, zult in de wedergeboorte, wanneer de Zoon des mensen op de troon zijner heerlijkheid zal zitten, ook op twaalf tronen zitten om de twaalf stammen van Israël te richten” (Matt.19:28). Dit impliceert duidelijk de vervulling van de profeet Elia die “zal wel eerst komen, en alles weder oprichten” (Matt.17:11, St.Vert.). Tegelijkertijd maakt Ezechiël duidelijk: “Dan zal Ik één herder over hen aanstellen, die hen weiden zal: mijn knecht David. Die zal hen weiden, die zal hun herder zijn. Ik, de HERE, zal hun tot een God zijn, en mijn knecht David zal vorst wezen in hun midden. Ik, de HERE, heb het gesproken” (Ezech.34:23-24). De letterlijke vervulling van deze voorwaarden beschrijft wat het volk kan verwachten in de tijd van Gods heerschappij. Alleen God is in staat om dit wonder te bewerken. De aanhangers van de leer van de opname zijn niet in staat om de reikwijdte van dit grote werk van God te begrijpen, waardoor het voor hen onmogelijk is de betekenis van de gebeurtenissen die leiden tot de zogenaamde opname op waarde te schatten.

Als we onze aandacht richten op de voorwaarden van het Davidisch verbond, lezen we in II Samuël: “En van dien dag af, dat Ik geboden heb richters te wezen over Mijn volk Israël. Doch u heb Ik rust gegeven van al uw vijanden. Ook geeft u de HEERE te kennen, dat de HEERE u een huis maken zal” (II Sam.7:11, St.Vert.). De term “huis” moet betrekking hebben op Davids fysieke nakomelingen, want de Heer vervolgt: “Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn, en gij met uw vaders zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik zal zijn koninkrijk bevestigen. Die zal Mijn Naam een huis bouwen; en Ik zal den stoel zijns koninkrijks bevestigen tot in eeuwigheid” (II Sam.7:12-13, St.Vert.). Deze term “eeuwigheid” (Hebr. *’OLĀM*) heeft niet in de eerste plaats betrekking op oneindige tijd, maar op het werk van God met betrekking tot de aioon; dat is een tijd waarin God zal uitstromen naar het volk Israël. De Schrift gaat verder: “Ik zal hem tot een vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn. Wanneer hij ongerechtigheid bedrijft, zal Ik hem tuchtigen met een roede der mensen en met slagen der mensenkinderen. Maar mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, zoals Ik haar heb doen wijken van Saul, die Ik voor uw aangezicht heb weggedaan. Uw huis en uw koningschap zullen voor immer bestendig zijn voor uw aangezicht, uw troon zal vast staan voor altijd” (II Sam.7:14-16). Het woord “troon” in dit gedeelte is het symbool van Davids autoriteit en recht om te heersen.

Uit dit belangrijke gedeelte blijkt een aantal zeer belangrijke feiten. Eén daarvan maakt duidelijk dat God na de dood van David heeft beloofd: “zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal.” Deze belofte van God wordt bevestigd in het boek Kronieken, waarin staat: “dan zal Ik uw nakomeling na u doen optreden, een van uw zonen, en Ik zal zijn koningschap bevestigen” (I Kron.17:11). Er kan geen twijfel over bestaan dat dit gedeelte specifiek betrekking heeft op de zoon van David, Salomo. We lezen bevestiging van deze belofte in I Koningen 8:20 (St.Vert.) waar Salomo liet weten: “Zo heeft de HEERE bevestigd Zijn woord, dat Hij gesproken had; want ik ben opgestaan in de plaats van mijn vader David, en ik zit op den troon van Israël, gelijk als de HEERE gesproken heeft; en ik heb een huis gebouwd den Naam des HEEREN, des Gods van Israël.” Er kan geen twijfel over bestaan dat deze belofte in de tijd van Salomo’s grootheid letterlijk werd vervuld. Nog meer bewijs voor deze ontzagwekkende belofte wordt duidelijk gemaakt in I Kronieken 22:9-10: “Zie, u zal een zoon geboren worden; hij zal een man van rust zijn, Ik zal hem rust geven van al zijn vijanden rondom. Want hij zal Salomo heten, en Ik zal vrede en rust in Israël geven in zijn dagen. Die zal een huis bouwen voor mijn

naam; hij zal Mij tot een zoon zijn, en Ik hem tot een vader; Ik zal zijn koninklijke troon in Israël voor immer bevestigen.” Maar, zoals dr. C.I. Scofield duidelijk maakt in zijn aantekeningen in *The Scofield Reference Bible*, werd dit “eerst vervuld in Salomo en uiteindelijk, later, in Christus”. Dit onbetwistbare feit wordt geopenbaard in Lucas 1:31-33. Let op de woorden van de engel Gabriël: “En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam **JEZUS** geven. Deze zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen.”

Een ander belangrijk feit staat in II Samuël 7:12 (St.Vert.): “Ik zal uw zaad na u doen opstaan.” Deze uitspraak reikt veel verder dan de man die Salomo heette en ik geloof dat het vooruit ziet op Jezus Christus, die de Messias is. Hij is Degene in en door Wie elke geestelijke en materiele zegening die betrekking heeft op het volk Israël zal worden vervuld. Paulus schreef aan de Galaten: “Nu werden aan Abraham de beloften gedaan en aan zijn zaad. Hij zegt niet: en aan zijn zaden, in het meervoud, maar in het enkelvoud: en aan uw zaad, dat wil zeggen: aan Christus.” (Gal.3:16). Christus is daarom het zaad dat vereenzelvigd wordt met het collectieve zaad van Abraham. II Samuël 7:14 voegt hieraan toe: “Ik zal hem tot een vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn.” Het is niet mogelijk om te ontsnappen aan de feiten die in het Evangelie van Johannes worden geopenbaard en die duidelijk verwijzen naar de unieke relatie tussen de Vader en de Zoon. Kijk maar naar Johannes 17:1-2: “... Vader, de ure is gekomen; verheerlijk uw Zoon, opdat uw Zoon U verheerlijke, gelijk Gij Hem macht hebt gegeven over alle vlees (de mensheid), om aan al wat Gij Hem gegeven hebt, eeuwig leven te schenken.” Vers 8 vervolgt: “want de woorden, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven en zij hebben ze aangenomen en in waarheid erkend, dat Ik van U ben uitgegaan, en zij hebben geloofd, dat Gij Mij gezonden hebt.”

Bedenk dat God de Vader de bron is van elke geestelijke zegen die naar Israël en de volken uitgaat. Let ook goed op de woorden van Jezus in Johannes 17:21-24: “opdat zij allen één zijn, gelijk Gij, Vader, in Mij en Ik in U, dat ook zij in Ons zijn; opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt. En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt. Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt - Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld.” Deze waarheid verheerlijkt de verheven rol die de Vader en de Zoon zullen hebben wanneer het Davidisch verbond wordt vervuld. David begreep duidelijk dat dit verbond in de toekomst vervuld zou worden met de Messias die vanuit de hemelen zou regeren.

Het probleem waar de aanhangers van de leer van de opname mee te maken hebben, is hun volharding dat het Davidisch verbond pas na de *PAROUSIA* van Jezus Christus, dus tijdens het millennium, zal worden vervuld. Ik blijf erbij dat Christus voor eeuwig of, nauwkeuriger gezegd, met betrekking tot de aion, zal regeren op Davids troon op de aarde en over Davids volk Israël. Dit betekent simpelweg dat elk aspect van het Davidisch verbond zijn definitieve vervulling moet vinden tijdens de stroom van het geopenbaarde Koninkrijk van God. Deze dagen zijn synoniem met de Aionische Tijden en de Dag van Christus, waarin God zal uitstromen naar elk volk op aarde, inclusief Israël. Dit feit is een groot obstakel gebleken voor de aanhangers van de opname-leer, die het moeilijk vinden het verband te zien met het feit dat dit verbond voor altijd is, niet in de zin van tijd, maar als de geleidelijke vervulling van een onvoorwaardelijk verbond dat stroomt vanuit God. Zodra Gods huidige Bedeling der Genade voltooid is, zal de grote rivier van profetie weer gaan stromen. De Psalmddichter David zei: “Een rivier - haar stromen verheugen de stad Gods, de heiligste onder de woningen des Allerhoogsten” (Ps.46:5). Gods huidige Bedeling der Genade is een essentieel werk van God om het feit vast te stellen dat genade het overheersende aspect van zijn karakter is. Zodra de grote rivier van profetie zal gaan stromen, zal elk detail van het Abrahamitische, het verbond aangaande het land en het Nieuwe verbond tot bloei komen.

Een van de belangrijker punten van die profetie zien we in Daniël 11:36 en in II Thessalonicenzen 2:4, waar gewezen wordt op de verschijning van de mens der wetteloosheid, of het beest, een incarnatie

van de satan, die plaatsneemt in de toekomstige tempel van God in Jeruzalem en eist dat alle mensen hem aanbidden. Deze gebeurtenis geeft het begin aan van de tijd van Jakobs benauwdheid, of de Grote Verdrukking die we al hebben besproken. Het is een zeer veelzeggend feit dat, terwijl Israël en de volken een tijd van algemene beproeving zullen doormaken, Israël op wonderbaarlijke wijze door God bewaard wordt. Dit zorgt voor veel frustratie, want “de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt duivel en de satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen met hem” (Openb.12:9). Het is ook in die tijd waarin “aan de vrouw de twee vleugels van de grote arend werden gegeven om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij onderhouden wordt buiten het gezicht van de slang, een tijd en tijden en een halve tijd” (Openb.12:14). Let erop dat deze tijd van verdrukking drie en een half jaar is en niet zeven jaar zoals de aanhangers van de opname-leer beweren.

Deze gebeurtenis vestigt de aandacht op de woorden van Paulus in I Thessalonicenzen 4:16-17: “want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.” In deze tekst wordt over twee verschillende groepen mensen gesproken. De eerste zijn zij “die in Christus gestorven zijn”. Dit zijn de martelaren van Israël en de volken die vrijwillig hun leven hebben gegeven uit protest tegen de eisen van het beest en hebben geweigerd “een merkteken op hun rechterhand of op hun voorhoofd” te ontvangen (Openb.13:16). Er is geen mens die vandaag de dag leeft of in het graf ligt die aan deze beschrijving kan voldoen. Dit zijn mensen die zijn voortgebracht door de koninkrijksoordelen van God, die “de kinderen (zonen) van het Koninkrijk” worden genoemd (Matt.13:38). De tweede groep mensen waarover in Thessalonicenzen wordt gesproken zijn “wij, levenden”. Opnieuw heeft dit absoluut geen betrekking op enig mens die vandaag de dag leeft, of hij of zij nu een gelovige in Jezus Christus is of niet. Dit feit alleen al vernietigt de mythe van de zogenaamde nabijheid van de opname van de gemeente. We leven vandaag de dag niet in wat de aanhangers van die leer ten onrechte “het tijdperk van de gemeente” noemen. Dit is een verzinsel van hun verbeelding. Het verdoezelt het feit dat de hele mensheid nu leeft in de ontzagwekkende dag van de Bedeling der Genade. Deze dag zal niet eindigen in de “opname van de heiligen”, maar in de openbaring van het Koninkrijk van God.

Bij het behandelen van het onderwerp ‘de opname’, is het belangrijk op te merken dat **DE TERM NERGENS IN DE BIJBEL TE VINDEN IS**. Het eigenlijke woord dat vertaald wordt met “samen weggevoerd worden” is het Griekse woord *HARPAZŌ*, dat “met geweld wegvoeren” of “wegrukken” betekent. In Handelingen 8:38-39 gaat het over Filippus en de Ethiopische kamerling, die door Filippus werd gedoopt (identificeerde als een gelovige): “... en hij doopte hem. En toen zij uit het water gekomen waren, nam de Geest des Heren Filippus weg (*HARPAZŌ*) en de kamerling zag hem niet meer, want hij ging zijn weg met blijdschap.” Hier was sprake van een daadwerkelijk fysiek vertrek van Filippus door toedoen van de heilige Geest. Dit woord komt opnieuw voor in II Corinthe 12:2-4 om een bovennatuurlijke ervaring van Paulus te beschrijven. Hij zegt: “... dat die persoon weggevoerd (*HARPAZŌ*) werd tot in de derde hemel.” Hier getuigde Paulus van de heerlijkheden van het paradijs die hij had gedeeld. Een belangrijk gedeelte waar dit woord voorkomt, is Johannes 10:28-29, waar Christus zei: “en Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen voorzeker niet verloren gaan in eeuwigheid en niemand zal ze uit mijn hand roven (*HARPAZŌ*). Wat mijn Vader Mij gegeven heeft, gaat alles te boven en niemand kan iets roven (*HARPAZŌ*) uit de hand mijns Vaders.” Dit laat bovendien de absolute garantie zien van de zekerheid van de gelovige in Christus.

Deze boodschap is onlosmakelijk verbonden met Paulus’ uitspraak in I Thessalonicenzen 4:16-17, waar we lezen: “want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen (een gezaghebbend bevel) van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn (martelaren), zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden (*HARPAZŌ*), de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen.” Er kan absoluut geen twijfel over bestaan wie Paulus bedoelde. Ik ben ervan overtuigd dat dit verwijst naar de toekomstige generaties van miljoenen Godvrezende mensen in Israël, waaronder de apostel Paulus. Een onbekend aantal van deze mensen kan worden

aangemerkt als “martelaren” die bereid zullen zijn om hun leven te geven ter verdediging van het getuigenis van Christus, in plaats van toe te geven aan de verraderlijke eisen van de mens der wetteloosheid. Zelfs als ze opgeroepen worden om te sterven, kunnen ze er zeker van zijn dat hun dood van korte duur zal zijn, hoogstens drie en een half jaar.

Deze spectaculaire gebeurtenis zal overal ter wereld gezien en gehoord worden. Het zal een ultiem moment van triomf voor Christus betekenen, wanneer Hij uit de hemel neerdaalt om 1000 jaar lang persoonlijk op aarde aanwezig te zijn. Dit indrukwekkende scenario vindt plaats ná de verdrukking, “dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen der aarde zich op de borst slaan en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid” (Matt.24:30). De gemartelde doden maken deel uit van Christus’ geëerde escorte om de Heer te ontmoeten wanneer Hij neerdaalt naar de aarde om zijn aardse heerschappij in het Millennium op te nemen. Deze heerlijke gebeurtenis, waaronder ook de opstanding van de heiligen uit de dood om deel te nemen aan de triomfantelijke terugkeer van Christus naar de aarde, behoort tot de toekomst - het staat **NIET** op dit moment te gebeuren.

Aangezien deze gebeurtenis zal plaatsvinden op de dag des Heren en bij de *PAROUSIA* van Christus ligt het niet voor de hand dat dit nu niet op elk moment kan plaatsvinden, zoals de meeste van die zogenaamde Bijbelgeleerden verkondigen. Wat zij niet begrijpen is dat Gods volgende stap is om de heerschappij over deze aarde op zich te nemen, met alle mensen erop (de levenden) en alle mensen erin (de doden). Ik geloof dat dit standpunt Schriftuurlijk, logisch en waar is. Ik dring er bij alle mensen die er anders over denken op aan om de vermaning van Paulus op te volgen: “Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf.” (II Cor.13:5).

Het vervolg: de duizendjarige heerschappij en de Dag van God

Het hoogtepunt van het geopenbaarde Koninkrijk van God zal de mensheid leiden naar de glorieuze 1000-jarige heerschappij van Jezus Christus hier op aarde, die bekend staat als het Millennium. Gedurende de voorgaande vijf eeuwen zullen de mensen de ongekende zegen van Gods heerschappij hebben genoten. Alle ontzagwekkende beloften die betrekking hebben op het staken van vijandelijkheden, de verlichting van de mensheid en Gods overwinning over zonde en dood zullen de deur wijd openzetten naar de heerschappij van Christus. De letterlijke vervulling van het Abrahamitische verbond, het verbond betreffende het land, het Davidische verbond en het Nieuwe verbond zal de mensheid binnenleiden in dat ontzagwekkende tijdperk van ongeëvenaarde vrede en rust. Elk doel van God dat betrekking heeft op het begin van de 1000-jarige heerschappij van Christus, zal volledig zijn bereikt. Elke profetie uit het Oude Testament zal een definitieve vervulling op aarde bereiken ten tijde van de *PAROUSIA* van Jezus Christus.

Het verheven volk Israël zal uit de grote verdrukking tevoorschijn komen als het belangrijkste volk op aarde. Israëls opkomst zal elk ander volk verbazen. Op dat moment zal de grote belofte van God, zoals uitgesproken door Mozes in Deuteronomium 7:6, tot op de letter worden vervuld: “Want gij zijt een volk, dat de HERE, uw God, heilig is; ú heeft de HERE, uw God, uit alle volken op de aardbodem uitgeverkozen om zijn eigen volk te zijn.” De apostel Petrus voegt hieraan toe: “Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht” (I Petr.2:9). Israël zal nog op een vooraanstaande plaats worden gezet die de positie van welk volk op aarde dan ook zal overstijgen. Dat volk zal genieten van die positie van dienst en verheerlijking op aarde tijdens het geopenbaarde Koninkrijk van God. Als het geopenbaarde Koninkrijk begint over te gaan in het grote Millennium, zal Israël genieten van de verwerkelijking van zijn rol op aarde die de zijne zal zijn tijdens de 1000-jarige regering van Christus. Dit doel van zijn verheven positie wordt duidelijk uiteengezet in de woorden van de profeet Jesaja, die zei: “Want het volk en het koninkrijk, die u niet willen dienen, zullen te gronde gaan, en die volken zullen zeker verwoest worden” (Jes.60:12). Op de dag des Heren zal het overleven van volken afhangen van hun erkenning van het belang van het volk Israël in het plan en het doel van God.

Zijn opkomst tot de vooraanstaande positie in die dag behoort tot het vervolg van de tijd van Gods heerschappij. Volken die door God zijn herordend, zullen tijdens het Koninkrijk van God zij aan zij met Israël leven om eer en glorie te geven aan de verhoogde Koning der koningen en Heer der heren. De profeet Zacharia zei daarover: “En de HERE zal koning worden over de gehele aarde; te dien dage zal de HERE de enige zijn, en zijn naam de enige” (Zach.14:9). Alle religieuze conglomeraten die nu op aarde bestaan, zullen in vergetelheid raken. De dodelijke greep die deze valse religies nu op mensen hebben, zal verbroken worden door de kracht van de Geest van God. De apostel Paulus verklaarde: “Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken, opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!” (Fil.2:9-11).

De overgang van duisternis naar licht zal het gevolg zijn van het eeuwenlang inbrengen van licht op aarde. Geen mens die in die tijd op aarde leeft zal tekortkomen om volledig verlicht te zijn over wie Christus is en wat Hij is in de ogen van God. De realisatie van dit belangrijke doel van God zal een volk op aarde voortbrengen dat zich eindelijk heeft overgegeven aan de oppermacht van Jezus Christus. Op dit moment wordt de naam van Jezus Christus nog steeds veracht door mensen die reizen onder de vlag van “godsdienstvrijheid”. Tijdens het Koninkrijk van God en als het resultaat van het werk van de heilige Geest, zal elke man, vrouw en elk kind te weten komen dat Jezus Christus en God, de Vader, één zijn in essentie, in godheid en in heerlijkheid. Mozes die namens het volk Israël sprak, vroeg: “Vergeef toch de ongerechtigheid dezes volks, naar de grootte Uwer goedertierenheid, en gelijk Gij ze aan dit volk, van Egypteland af tot hiertoe, vergeven hebt! En de HEERE zeide: Ik heb hun vergeven naar uw woord. Doch zekerlijk, *zo waarachtig als* Ik leef, zo zal de ganse aarde met de heerlijkheid des HEEREN vervuld worden!” (Num.14:19-21, St.Vert.).

Hoewel de hele mensheid deze grootse zegeningen zal ontvangen, eindigen die niet met de *PAROUSIA* van Jezus Christus. Omdat zijn heerlijkheid niet gemeten kan worden, zal de mensheid die leeft in de loop van de dagen van het Koninkrijk van God, het voorrecht hebben om een steeds toenemende kennis van de heerlijkheid van de Heer te genieten. In de woorden van de profeet Habakuk lezen we: “Want de aarde zal vol worden van de kennis van des HEREN heerlijkheid, gelijk de wateren die de bodem der zee bedekken” (Hab.2:14). Jesaja verklaarde: “Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van de HERE der heerscharen zal dit doen” (Jes.9:6). De zinsnede “van nu aan tot in eeuwigheid” is een vertaling van het Hebreeuwse idioom dat “voortdurend” betekent. De uitvoering van dit werk van God heeft een aionisch perspectief (altijd uitstromend van God), maar is net zo goed van toepassing op de heerschappij van de grote Zoon van David. De 1000-jarige heerschappij van Christus zal gekenmerkt worden door absolute gerechtigheid en vrede. Volken zullen groeien in geestelijke status voor de Heer. Het idee dat sommige negatieve omstandigheden zullen blijven voortbestaan die deze goddelijke decreten schenden is ondenkbaar.

U moet ook beseffen dat op het moment van de zogenaamde “opname”, in de zin van de *PAROUSIA* van Jezus Christus, het sinistere wezen dat ooit zei: “Ik zal ten hemel opstijgen, boven de sterren Gods mijn troon oprichten en... mij aan de Allerhoogste gelijkstellen” (Jes.14:13-14), gebonden blijkt te zijn gedurende “... duizend jaren,... opdat hij de volken niet meer zou verleiden, voordat de duizend jaren voleindigd waren; daarna moet hij voor een korte tijd worden losgelaten” (Openb.20:2-3). Nadat “de duizend jaren voleindigd” zijn, zal de satan voor een korte tijd uit zijn gevangenis worden losgelaten, waarna “de duivel, die hen (de volken) verleidde, wordt geworpen in de poel van vuur en zwavel, waar ook het beest en de valse profeet zijn (geworpen)...” (Openb.20:10). Hier zal hij vernietigd worden. Geen mens, geen engelenwezen, of de satan zelf, die in de poel van vuur terecht komt, zal ooit weer het leven zien; het is het uiteindelijke verderf en er is geen herstel uit “de tweede dood”, ook niet voor mensen. Het verderf van de satan zal ieder mens bevrijden van zijn verachtelijke werk van misleiding en kwaadaardigheid. Het resultaat van zijn uiteindelijke ondergang betekent dat “de laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood” (I Cor.15:26, St.Vert.).

Na dit moment van triomf, “wanneer alles Hem onderworpen is, zal ook de Zoon zelf Zich aan Hem onderwerpen, die Hem alles onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen” (I Cor.15:28). Dit doel van

God, om 'alles in allen' te zijn, zal definitief bereikt worden aan het einde van de duizendjarige heerschappij van Jezus Christus. Elk gevolg van de zonde die in de wereld is gekomen (Rom.5:12), zal door God worden aangepakt in zijn besluit om een omgeving te scheppen waarin gerechtigheid zal heersen. Elke belemmering voor het vreedzame bestaan van de mensen op aarde en hun vermogen om ten volle te genieten van het leven dat uit God stroomt, zal het directe resultaat zijn van de overwinning die Christus zal behalen over elke overheid of macht, omdat "alle dingen door Hem en tot Hem zijn geschapen; en Hij is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem; en Hij is het hoofd van het lichaam, de gemeente (Hij is de hoofd van de eruitgeroepen). Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is" (Col.1:16-18). Zijn verheven positie kan niet in menselijke termen worden uitgedrukt. We omarmen deze diepe waarheid op basis van onze relatie met Jezus Christus door geloof.

Als gevolg van de onvoorstelbare overwinning die Christus zal behalen, zullen miljarden mensen die met succes hun leven op aarde hebben geleefd tijdens het geopenbaarde Koninkrijk van God, hun tocht voortzetten naar een steeds grotere kennis van de Heer. De 1000-jarige heerschappij van Christus zal deze heerlijke gelegenheid bieden. God, die oneindig is in kennis en in waarheid, zal de mensheid voortwaarts leiden in de tijd om nog meer van de heerlijkheden te ervaren die de Heer Jezus Christus vertegenwoordigen. De toekomstige bestemming van de volken wordt geopenbaard in het boek Zacharia: "Allen, die zijn overgebleven van al de volken, die tegen Jeruzalem zijn opgerukt, zullen van jaar tot jaar heentrekken om zich neer te buigen voor de Koning, de HERE der heerscharen, en het Loofhuttenfeest te vieren. Maar wie uit de geslachten der aarde niet naar Jeruzalem zal heentrekken om zich voor de Koning, de HERE der heerscharen, neder te buigen, op hem zal geen regen vallen" (Zach.14:16-17). Deze verordeningen van God zullen tijdens het Millennium niet worden herroepen.

Jesaja maakt het volstrekt duidelijk: "Want zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, die Ik maken zal, voor mijn aangezicht zullen blijven bestaan, luidt het woord des HEREN, zo zal uw nageslacht en uw naam blijven bestaan. En het zal geschieden van nieuwe maan tot nieuwe maan en van sabbat tot sabbat, dat al wat leeft zal komen om zich voor mijn aangezicht neer te buigen, zegt de HERE. Zij zullen uitgaan en de lijken aanschouwen der mannen, die van Mij afvallig geworden zijn; want hun worm (symbool van eindeloze schande) zal niet sterven, en hun vuur zal niet uitdoven (symbool van hun verderf), en zij zullen voor al wat leeft een afgrijzen wezen."

Wanneer aan deze voorwaarden is voldaan, zal de weg vrijgemaakt zijn voor die tijd waarin "... de tabernakel Gods bij de mensen is, en Hij bij hen zal wonen, en zij zullen zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen *en* hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en de dood zal niet meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zal meer zijn; want de eerste dingen zijn weggegaan" (Openb.21:3-4, St.Vert.). Dit zijn de omstandigheden die de eeuwige staat beschrijven en die de dag van God, na het millennium, zullen kenmerken. Zoals de Psalmddichter heeft gezegd: "Halleluja. Looft God in zijn heilichdom, looft Hem in zijn machtig uitspanseel; looft Hem om zijn machtige daden, looft Hem naar zijn geweldige grootheid... Alles wat adem heeft, love de HERE. Halleluja" (Psalm 150:1-2,6).

Slotopmerking

Tijdens de voorbereiding van deze studie heeft de auteur veel verschillende boeken en verhandelingen over de kwestie van de opname nauwgezet doorgenomen. Zonder een enkele uitzondering begrijpt geen van deze schrijvers dat er, voorafgaand aan de vervulling van de gebeurtenissen die in I Thessalonicenzen 4:15-17 worden beschreven, een belangrijke periode van Gods heerschappij op aarde zal zijn. De aanhangers van de opname-leer verkondigen dat Gods volgende stap voor de mensheid de nabije opname van de gemeente is. Daarmee hebben ze niet onderkend dat de vervulling van Gods geweldige verbonden met het volk Israël vooraf moet gaan aan de *PAROUSIA* van Jezus Christus. De grote verwachting van de gezegende hoop, die betrekking heeft op de onthulling van de heerlijkheden van Jezus Christus, is genegeerd ten koste van de veronderstelde opname-theorie.

Het wordt steeds duidelijker dat elke echte verwachting van de plotselinge verwijdering van de gelovigen naar de hemel aantoonbaar een illusie is. Mensen zijn misleid door te denken dat Christus elk moment kan gaan heersen. Ik geloof dat de satan uiteindelijk verantwoordelijk is voor deze enorme

misleiding en dat veel kerken zijn gewillige dienaren zijn. Nu de dagen van Gods huidige bedeling ten einde lopen, geloof ik dat de harten van de mensen moe zullen worden van deze failliete leer. Salomo, de man aan wie God een buitengewoon grote wijsheid en inzicht heeft gegeven, verklaarde: "Een lang-gerekt hopen maakt het hart ziek" (Spr.13:12). Ik geloof dat de leer van de opname een zeer sombere toekomst tegemoet gaat. Mijn vurige gebed is dat God in zijn oneindige genade de ogen van alle mensen mag verlichten om de waarheid te zien, namelijk dat de hoop van de mensheid ligt in de belofte van het Koninkrijk van God en zijn interventie.

Appendix A "De openbaring van Margaret"

"De openbaring van Margaret" werd, zoals eerder vermeld, voor het eerst gepubliceerd in Robert Norton's *Memoirs of James & George Macdonald, of Port Glasgow* (1840), pag.171-176.

Norton publiceerde het opnieuw in *The Restoration of Apostles and Prophets In the Catholic Apostolic Church* (1861), pp. 15-18. De hier getoonde openbaring zoals deze in het boek van Norton uit 1840 staat, is als volgt:

- 1 Het was eerst de vreselijke toestand van het land die mij bedrukte
- 2 Ik zag dat de blindheid en bevlieging van het volk zeer
- 3 groot was. Ik voelde de roep van de Vrijheid als het gesis van de slang, om hen te
- 4 verdrinken in het verderf. Het was gewoon 'geen God'. Ik herhaalde de
- 5 woorden. Nu is er benauwdheid onder de naties, met verbijstering, de zeeën
- 6 en de golven bulderen, laten de harten van de mensen hen in de steek van angst - nu
- 7 kijk uit naar het teken van de Mensenzoon. Hier moest ik ophouden
- 8 en uitroepen: "O, men weet niet wat het teken van de Mensenzoon is
- 9 is; het volk van God denkt dat het wacht, maar zij weten niet
- 10 wat het is." Ik voelde dat dit geopenbaard moest worden en dat er grote
- 11 duisternis en dwaling over bestond; maar plotseling overviel mij
- 12 een heerlijk licht over de betekenis. Ik zag dat het gewoon de Heer zelf was die
- 13 met een geroep uit de hemel neerdaalde, gewoon de verheerlijkte mens, Jezus. Maar
- 14 dat allen, net als Stefanus, vervuld moesten worden met de heilige Geest, zodat
- 15 ze omhoog konden kijken en de helderheid van de heerlijkheid van de Vader konden zien. Ik
- 16 zag de dwaling dat de mensen denken dat het iets zal zijn dat gezien wordt door
- 17 het natuurlijke oog; maar 't is geestelijk onderscheidingsvermogen wat nodig is, het oog
- 18 van God in Zijn volk. Vele teksten werden geopenbaard in een licht
- 19 waarin ik ze nog niet eerder had gezien. Ik herhaalde: 'Nu is het koninkrijk
- 20 van de hemel als aan tien maagden, die uitgingen om de
- 21 bruidegom tegemoet te gaan, vijf wijze en vijf dwaze; zij die dwaas waren, namen
- 22 hun lampen, maar namen geen olie mee; maar zij die wijs waren
- 23 namen olie in hun vaten met hun lampen.' 'Maar wees niet onverstandig,
- 24 maar begrijp wat de wil van de Heer is; en wordt niet dronken
- 25 van wijn waarin bandeloosheid is, maar wordt vervuld met de Geest.' Dit was
- 26 de olie die de wijze maagden in hun vaten namen - dit is het licht dat men
- 27 brandend moet houden - het licht van God - opdat we kunnen onderscheiden wat
- 28 voor het natuurlijke oog niet waarneembaar is. Alleen zij die
- 29 het licht van God in zich hebben, zullen het teken van zijn verschijning zien. Het is niet
- 30 nodig om hen te volgen die zeggen, zie hier, of zie daar, want zijn dag zal
- 31 zijn als de bliksem voor hen in wie de levende Christus is. Het is Christus
- 32 in ons die ons zal opheffen - Hij is het licht – en alleen zij die
- 33 die in Hem leven, zullen worden opgenomen om Hem in de lucht te ontmoeten. Maar ik zag
- 34 dat wij in de Geest moeten zijn om geestelijke dingen te zien.
- 35 Johannes was in de Geest, toen hij een troon in de hemel zag. Maar ik zag
- 36 dat de heerlijkheid van de bediening van de Geest niet
- 37 bekend was. Ik heb het vaak herhaald, maar de geestelijke tempel moet en
- 38 zal worden opgericht en de volheid van Christus zal in zijn lichaam worden uitgestort,

39 en dan zullen wij worden opgenomen om Hem te ontmoeten. Oh, niemand anders zal
 40 deze roeping waardig geacht worden dan zijn lichaam, dat is de kerk, en
 41 die moet een kandelaar van goud zijn. Ik heb vaak gezegd: Oh, de
 42 heerlijke doorbraak van God die nu op het punt staat los te barsten op deze
 43 aarde; Oh, de heerlijke tempel die nu op het punt staat te worden opgericht, de
 44 bruid die versierd is voor haar man; en oh, wat een heilige, heilige bruid moet zij
 45 zijn, om voorbereid te zijn voor zo'n heerlijke bruidegom. Ik zei: Nu
 46 zullen de mensen van God te maken hebben met realiteiten - nu zal het
 47 heerlijke mysterie van God in onze natuur bekend worden - nu zal het bekend worden
 48 wat het voor de mens betekent om verheerlijkt te worden. Ik voelde dat de openbaring van
 49 Jezus Christus nog geopend moest worden - het gaat niet over kennis van
 50 God, maar het is een binnengaan in God - ik zag dat
 51 er een heerlijke doorbraak van God moest zijn. Ik voelde me als Elia,
 52 omringd met strijdswagens van vuur. Ik zag als het ware de geestelijke
 53 tempel opgericht, en de Hoeksteen voortgebracht met geroep van
 54 genade, genade. Het was een heerlijk licht, stralender dan
 55 van de zon, dat om mij heen scheen. Ik voelde dat zij die vervuld waren
 56 met de Geest geestelijke dingen konden zien en voelden dat zij in het midden daarvan wandelden,
 57 terwijl zij die de Geest niet hadden, niets konden zien
 58 zodat er twee in één bed liggen, de één weggenomen en de
 59 de ander achtergelaten, omdat de één het licht van God in zich heeft, terwijl de
 60 de ander het Koninkrijk der Hemelen niet kan zien. Ik zag het volk van God
 61 in een vreselijk gevaarlijke situatie, omringd door netten en
 62 verstrikkingen, op het punt om beproefd te worden, en velen op het punt om misleid te worden
 63 en te vallen. Nu zullen de BOOSDOENERS worden geopenbaard, met alle macht en
 64 tekenen en leugenachtige wonderen, zodat, als het mogelijk was, de uitverkorenen zelf
 65 worden misleid. Dit is de vurige beproeving die ons op de proef zal stellen.
 66 om de echte leden van het lichaam van Jezus te reinigen en
 67 te zuiveren; maar het zal een vurige beproeving zijn. Iedere ziel zal geschokt worden tot in
 68 de kern. De vijand zal proberen alles door elkaar te schudden waarin we hebben
 69 geloofd - maar de beproeving van het echte geloof zal blijken tot eer en
 70 lof en glorie te zijn. Niets dan wat van God is zal standhouden. De
 71 steenachtige grond-hoorders zullen openbaar gemaakt worden - de liefde van velen zal
 72 verkillen. Die nacht zei ik vaak, en daarna regelmatig: "Nu zal
 73 het afschuwelijke gezicht van een valse christus op deze aarde gezien worden, en niets
 74 dan de levende Christus in ons kan deze vreselijke poging van de
 75 vijand om te misleiden ontdekken - want het is met alle bedrieglijkheid van ongerechtigheid
 76 dat hij zal werken - hij zal een tegenhanger hebben voor elk deel van Gods
 77 waarheid en een imitatie voor elk werk van de Geest. De Geest moet
 78 en zal uitgestort worden op de kerk, opdat zij gezuiverd wordt
 79 en vervuld wordt met God - en in de mate waarin de Geest van God werkt
 80 zal Hij dat ook doen - als onze Heer mensen met kracht zalft, zal ook hij dat doen.
 81 Dit is in het bijzonder de aard van de beproeving, die degenen
 82 moeten doorstaan die waardig zullen worden bevonden om voor de Zoon des
 83 mensen te staan. Er zal ook een uitwendige beproeving zijn, maar het is voornamelijk verleiding.
 84 Ze wordt teweeggebracht door de uitstorting van de Geest en zal alleen maar
 85 toenemen naarmate de Geest wordt uitgestort. De beproeving van de
 86 Kerk komt van Antichrist. Het is door vervuld te zijn met de Geest dat
 87 we zullen behouden worden. Ik heb vaak gezegd: Oh, wees vervuld met de
 88 Geest - heb het licht van God in u, zodat u Satan kunt ontdekken - wees
 89 vol ogen van binnen – wees klei in de handen van de pottenbakker - geef je over om vervuld te
 worden,
 90 vervuld met God. Dit zal de tempel bouwen. Het is niet door kracht

91 noch door geweld, maar door mijn Geest, zegt de Heer. Dit zal ons geschikt maken om
 92 het bruiloftsmaal van het Lam binnen te gaan. Ik zag dat het de wil van
 93 God is dat allen vervuld zouden worden. Maar wat het echte leven van God verhinderde
 94 om door zijn volk ontvangen te worden, was hun afkering van Jezus, die
 95 de weg naar de Vader is. Zij gingen niet door de deur naar binnen.
 96 Want Hij is getrouwd, Die gezegd heeft: Door Mij, als iemand ingaat,
 97 zal hij weide vinden. Zij gingen het kruis voorbij, waardoor
 98 elke druppel van de Geest van God naar ons stroomt. Alle kracht die
 99 niet door het bloed van Christus komt, is niet van God. Als ik zeg dat zij
 100 van het kruis weggijken, voel ik dat er veel in zit - ze keren zich
 101 af van het bloed van het Lam, waardoor we overwinnen en waarin
 102 waarin onze gewaden gewassen en wit gemaakt zijn. Er zijn lage
 103 opvattingen over Gods heiligheid, en een ophouden met het veroordelen van zonde in het
 104 vlees, en een kijken naar Hem die Zichzelf vernederd heeft en
 105 zichzelf ontledigd heeft. O, het is nodig, broodnodig
 106 op dit moment, terug te keren tot het kruis. Ik zag die nacht, en vaak
 107 sindsdien, dat er een uitstorting van de Geest op het lichaam zal zijn,
 108 zoals er nog niet geweest is, een doop met vuur, opdat al het afval
 109 verwijderd wordt. Oh, er moet en zal zo'n inwoning van de levende
 110 God zijn als nooit tevoren - de dienaren van God verzegeld in hun
 111 voorhoofden - grote gelijkvormigheid aan Jezus - Zijn heilige, heilige beeld gezien
 112 in Zijn volk - de bruid die bevallig is gemaakt door de bevalligheid die Hij gelegd heeft
 113 op haar. Dit is waar we op dit moment veel voor moeten bidden,
 114 dat we spoedig allemaal gereed gemaakt worden om onze Heer te ontmoeten
 115 in de lucht - en dat zal gebeuren. Jezus wil zijn bruid. Zijn verlangen is naar ons.
 116 Hij die komen zal, zal komen en zal niet aarzelen. Amen en Amen.
 117 Kom zo Heer Jezus.

Bibliografie

Anoniem

You Can Understand Biblical Prophecy. United Church of God Publications, 1997.

Lorraine Boettner

The Millennium. Presbyterian and Reformed Publishing Company, 1984.

Wayne Brindle.

"Biblical Evidence For The Imminence Of The Rapture", essay uit *Bibliotheca Sacra*, Vol. 158, No. 630, 2001.

Timothy J. Demy, Thomas D. Ice.

"The Rapture And An Early Medieval Citatio," essay uit *Bibliotheca Sacra*, Vol. 152, No. 607, 1995.

Robert H. Gundry

The Church And The Tribulation. Academic Books, 1973.

Thomas D. Ice

"Why The Doctrine Of The Pretribulation Rapture Did...Not Begin With Margaret Macdonald," essay from *Bibliotheca Sacra*, Vol. 147, No. 586, 1990.

Thomas D. Ice, Kenneth Gentry, Jr.

The Great Tribulation, Past Or.... Future?. Kregel Publications, Inc., 1999.

Robert Jewett

Jesus Against The Rapture. The Westminster Press,...1979.

Andrew Kuyvenhoven

The Day Of Christ's Return. CRC Publishing, 1999.

Tim LaHaye

The Beginning Of The End. Tyndale House Publishers, 1972.

Tim LaHaye, Jerry B. Jenkins

Are We Living In End Times? Tyndale House Publishers, Inc., 1999.

Hal Lindsey

The Rapture. Bantam Paperback Edition, 1985.

John F. MacArthur, Jr.

"Is Christ's Return Imminent?", essay uit *The Second Coming*. Crossway Publications, 1999.

David MacPherson

Appendix A, "Margaret's Revelation," uit *The Great Rapture Hoax*. The New Puritan Library, 1983.

Dave MacPherson

The Incredible Cover-Up. Omega Publications, 1973, Revised 1999.

J. Dwight Pentecost

Thy Kingdom Come. Kregel Publications, Inc., 1995.

Paul M. Sadler

The Triumph of His Grace. The Berean Bible Society, 1995.

Joseph A. Seiss

Commentary of the Apocalypse. Kregel Publications, Inc., 1987.

John Shelby Spong

Here I Stand. Harper San Francisco, 1999.

Charles R. Swindoll, John F. Walvoord, J, Dwight Pentecost

The Road To Armageddon. Word Publishing, 1998.

Robert L. Thomas

"The Doctrine Of Imminence In Two Recent Eschatological Systems," essay uit *Bibliotheca Sacra*, Vol. 157, No. 628, 2000.

John F. Walvoord

The Rapture Question. Zondervan Publishing House, 1957.

Armageddon, Oil, And The Middle East Crisis. Zondervan Publishing House 1974

End Times, Understanding Today's World Events In Biblical Prophecy. Word Publishing, 1998.

Dankbetuiging

Dit boek betekent, door de genade van God, het bereiken van een belangrijk doel. Ik ben mijn goede vriend Edward J. Michelic zeer dankbaar voor zijn kritische recensie en voltooiing van dit boek. De laatste stap van het produceren van deze studie is het resultaat van de zware taak van het typen van het originele manuscript door mijn Bijbelonderwijzende medewerker, dr. Milton B. Hammond. Ik wil Joanne L.H. Johnson, de dochter van dr. Hammond, en Jane S. Hancock, de dochter van wijlen Otis Q. Sellers, bedanken voor hun ijverige redactionele en grammaticale beoordeling van dit werk. Verder wil ik David R. Hettema, de directeur van *The Word of Truth Ministry*, en dr. Hammond bedanken voor hun onvermoeibare inspanningen om de taak af te ronden om dit boek beschikbaar te maken voor gelovigen in Jezus Christus. Ik prijs God voor de voortdurende hulp van de heilige Geest door wie mijn hart en geest zijn toegewijd,... "opdat in alles God verheerlijkt worde door Jezus Christus, aan wie de heerlijkheid is en de kracht, in alle eeuwigheid! Amen" (I Petrus 4:11).